

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 99

47. vuosikerta

3. huhtikuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 625/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, hajautetusta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 1659/98 voimassaolon jatkamisesta ja muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 626/2004/EY, tehty 31 päivänä maaliskuuta 2004, Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 508/2000/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 3
- Komission asetus (EY) N:o 627/2004, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- Komission asetus (EY) N:o 628/2004, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitetun tiettyihin kolmansiin maihin vietävää pitkäjyväistä kokonaan hiottua, kiehautettua (parboiled) B-riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätetyistä tarjouksista 6
- Komission asetus (EY) N:o 629/2004, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 7
- Komission asetus (EY) N:o 630/2004, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 8

Neuvosto

2004/305/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan talousyhteisön ja Guinean tasavallan hallituksen välisessä Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaista soveltamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona 9

Euroopan talousyhteisön ja Guinean tasavallan välisessä Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaisesta soveltamisesta kirjeenvaihtona tehty sopimus 11

2004/306/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 2 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2003/902/EY kumoamisesta 28

Komissio

2004/307/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 16 päivänä joulukuuta 2003, tukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut luonnonmullistusten seurauksena (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4328) 30

2004/308/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 2 päivänä huhtikuuta 2004, Slovenian tasavallassa toteutettavien maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevien liittymistä edeltävien toimenpiteiden tuen hallinnoinnin siirtämisestä täytäntöönpanovirastoille liittymistä edeltävänä aikana 59

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ Neuvoston yhteinen kanta 2004/309/YUTP, 2 päivältä huhtikuuta 2004, erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2003/906/YUTP kumoamisesta 61

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 625/2004,
annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004,
hajautetusta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 1659/98 voimassaolon jatkamisesta ja muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Hajautetusta yhteistyöstä 17 päivänä heinäkuuta 1998 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1659/98 ⁽²⁾ sovellettiin 31 päivään joulukuuta 2001.
- (2) Asetusta (EY) N:o 1659/98 muutettiin ja sen voimassaoloa jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 955/2002.
- (3) Vuonna 2003 valmistuneen arvioinnin päätelmänä on, että asianomaista budjettikohtaa olisi kohdennettava tarkemmin.
- (4) Hajautetun yhteistyön välineellä on erityistä lisäarvoa tuettaessa toimia erityistilanteissa sekä tuettaessa vaikeita kumppanuustapauksia, joissa perinteisiä välineitä ei voida tai ei kannata käyttää, sekä tuettaessa kehitysprosessissa mahdollisina kumppaneina toimivien hajautetun yhteistyön toimijoiden monipuolistumista.
- (5) Arvioinnin valmistuttua ja komission annettua tiedonannon valtiosta riippumattomien toimijoiden osallistumisesta EY:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan asetusta (EY) N:o 1659/98 olisi muutettava ja sen voimassaoloa olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2006. Mainitun asetuksen mukaista rahoituskehystä ja viitejaksoa olisi mukautettava.
- (6) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 1659/98 olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1659/98 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavalla tekstillä:

"1 artikla

Yhteisö tukee yhteisön ja kehitysmaiden hajautetun yhteistyön toimijoiden alkuunpanemia toimia ja aloitteita, jotka keskittyvät köyhyyden vähentämiseen ja kestäväan kehitykseen erityisesti vaikeissa kumppanuustapauksissa, joissa muita välineitä ei voida käyttää. Tällaisilla toimilla ja aloitteilla edistetään:

- kehitysmaiden väestöjen tarpeita vastaavaa ja niiden tekemien aloitteiden mukaista osallistavampaa kehitystä,
- kansalaisyhteiskunnan monipuolistamista ja vahvistamista sekä demokratian tukemista asianomaisissa maissa.

Tällaisia toimia ja aloitteita tuettaessa on annettava etusija kehitysmaiden hajautetun yhteistyön toimijoille. Kaikki kehitykset voivat saada tukea hajautettua yhteistyötä edistäviin toimiin."

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan toinen luetelmakohta seuraavasti:

"— hajautetun yhteistyön toimijoille tiedottaminen ja niiden mobilisointi sekä niiden osallistuminen kansainvälisiin foorumeihin politiikan muotoilusta käytävän vuoropuhelun lujittamiseksi;"

b) lisätään kolmannen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:

"— kestävän kehityksen, ihmisoikeuksien, erityisesti sosiaalisten oikeuksien, ja demokratisoinnin puolesta toimivien sosiaalisten järjestöjen ja liikkeiden verkostojen vahvistaminen."

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston päätös, tehty 4. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 213, 30.7.1998, s. 6, asetusta sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 955/2002 (EYVL L 148, 6.6.2002, s. 1).

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

1. Yhteistyökumppaneita, jotka voivat saada tämän asetuksen mukaista rahoitustukea, ovat hajautetun yhteistyön toimijat yhteisössä ja kehitysmaissa kuten paikallinen (mukaan luettuna kunnallinen) julkishallinto, valtiosta riippumattomat järjestöt, alkuperäiskansojen järjestöt, paikalliset ammatilliset ryhmät ja paikalliset aloiteryhmät, osuuskunnat, ammattijärjestöt, taloudellisten ja sosiaalisten toimijoiden järjestöt, alueellisen hajautetun yhteistyön ja integraation alalla toimivat paikalliset järjestöt (verkostot mukaan lukien), kuluttajajärjestöt, nais- tai nuorisojärjestöt, opetuslaitokset, kulttuurin, tutkimuksen ja tieteen alan järjestöt, yliopistot, kirkot ja uskonnolliset yhdistykset tai yhdyskunnat, tiedotusvälineet ja kaikki kansalaisyhdistykset sekä riippumattomat säätiöt, jotka voivat osaltaan vaikuttaa kehitykseen.

2. Tämän asetuksen tavoitteisiin liittyvän toimijoiden toiminnan on oltava avointa ja moitteetonta varainhoitoa ja vastuullisuutta koskevien periaatteiden mukaista."

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Yhteisö rahoittaa 1 artiklassa tarkoitettuja toimia kolmen vuoden ajan. Ohjelman täytäntöönpanon rahoituskehys vuosiksi 2004—2006 on 18 miljoonaa euroa.

Budjettivallan käyttäjä päättää vuosittaisista määrärahoista rahoitusnäkömien rajoissa."

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdassa ilmaisu "ecua" ilmaisulla "euroa";

b) lisätään 3 kohtaan luetelmakohta seuraavasti:

"— sellaisten maiden erityistarpeet, joissa virallisella yhteistyöllä ei voida merkittäväällä tavalla edistää 1 artiklassa määriteltyjä tavoitteita,".

6) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissiota avustaa kehitysmaita koskevilla aloilla toteutettavien toimien yhdessä eurooppalaisten valtioista riippumattomien kehitysyhteistyöjärjestöjen (NGO) kanssa suoritettavasta rahoituksesta 17 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1658/98 (*) 8 artiklan mukaisesti perustettu komitea (jäljempänä 'komitea').

(*) EYVL L 213, 30.7.1998, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)."

7) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Komissio esittää kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan vuosikertomuksen yhteydessä yhteenvedon varainhoitovuoden aikana rahoitetuista toimista ja niiden vaikutuksista ja tuloksista sekä riippumattoman arvion tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja antaa tietoja niistä hajautetun yhteistyön toimijoista, joiden kanssa sopimuksia on tehty;"

b) korvataan toisessa kohdassa ilmaisu "ecua" ilmaisulla "euroa".

8) Korvataan 13 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2006."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 31 päivänä maaliskuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 626/2004/EY,
tehty 31 päivänä maaliskuuta 2004,
Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 508/2000/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 151 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta 14 päivänä helmikuuta 2000 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 508/2000/EY ⁽³⁾ perustettiin kulttuurialan yhteistyön rahoittamista ja ohjelmointia koskeva yhtenäinen väline ajanjaksoksi 1.1.2000—31.12. 2004.
- (2) On varmistettava yhteisön kulttuurialan toiminnan jatkuvuus perustamissopimuksen 151 artiklan nojalla yhteisölle kuuluvien tehtävien mukaisesti.
- (3) Tämän vuoksi on syytä jatkaa Kulttuuri 2000 -ohjelmaa kahdella vuodella vuoden 2006 joulukuun 31 päivään saakka,
- (4) Rahoitusnäköymien tarkistaminen laajentumista silmällä pitäen edellyttää, että korotetaan otsakkeen 3 enimmäismäärää, jota lainsäädäntövallan käyttäjän on noudatettava nykyisiä ohjelmia jatkettaessa.
- (5) On tärkeää, että komissio esittää kattavan ja yksityiskohdallisen arviointikertomuksen Kulttuuri 2000 -ohjelmasta 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä, jotta Euroopan

parlamentti ja neuvosto voivat käsitellä ehdotusta yhteisön kulttuurialan toimien uudeksi puiteohjelmaksi, joka on tarkoitus esittää vuonna 2004 ja jonka on tarkoitus käynnistyä vuonna 2007,

PÄÄTTÄVÄT SEURAAVAA:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 508/2000/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 alakohdassa päivämäärä '31 päivänä joulukuuta 2004' päivämäärällä '31 päivänä joulukuuta 2006'.
- 2) Korvataan 3 artiklan 1 alakohdassa ilmaisu '167 miljoonaksi euroksi' ilmaisulla '236,5 miljoonaksi euroksi'.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Päätöstä sovelletaan 1. päivästä tammikuuta 2005 lähtien.

Tehty Strasbourgissa 31 päivänä maaliskuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

⁽¹⁾ EUVL C 23, 27.1.2004, s. 20.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽³⁾ EYVL L 63, 10.3.2000, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 627/2004,
annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 2 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	92,4
	204	43,7
	212	120,5
	624	124,3
	999	95,2
0707 00 05	052	147,2
	068	105,0
	096	88,7
	204	132,9
	999	118,5
0709 10 00	220	131,3
	999	131,3
0709 90 70	052	125,9
	204	124,9
	999	125,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,7
	204	42,8
	212	55,1
	220	45,6
	388	44,2
	400	46,0
	624	59,9
	999	48,0
0805 50 10	052	40,0
	999	40,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	74,7
	400	89,1
	404	100,3
	508	77,1
	512	73,1
	524	56,4
	528	74,8
	720	77,3
	804	137,0
	999	81,1
0808 20 50	388	70,9
	512	70,3
	524	80,3
	528	67,3
	720	35,3
	999	64,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 628/2004,**annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004,****asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitetun tiettyihin kolmansiin maihin vietävää pitkäjyväistä kokonaan hiottua, kiehautettua (parboiled) B-riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätetyistä tarjouksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1877/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽³⁾ 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on jätetty 29. maaliskuuta ja 1. huhtikuuta 2004 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitettua tiettyihin kolmansiin maihin vietävän pitkäjyväisen kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled) B-riisin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 629/2004,
annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004,
tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen
vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1875/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽³⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 29. maaliskuuta—1. huhtikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 83,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 630/2004,**annettu 2 päivänä huhtikuuta 2004,****tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1876/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽³⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 29. maaliskuuta—1. huhtikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 83,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä maaliskuuta 2004,

Euroopan talousyhteisön ja Guinean tasavallan hallituksen välisessä Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaista soveltamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona

(2004/305/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(5) Kalastusmahdollisuuksien jakamista jäsenvaltioiden kesken koskeva menettely olisi määriteltävä kalastussopimuksessa käytettäviä perinteisiä jakoperusteita käyttäen.

(6) Kirjeenvaihtona tehty sopimus olisi hyväksyttävä sillä edellytyksellä, että neuvosto tekee lopullisen sopimuksen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

(1) Euroopan yhteisön ja Guinean tasavallan välisen Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 15 artiklan toisen kohdan mukaisesti osapuolet ovat neuvotelleet sopimukseen sen liitteenä olevan pöytäkirjan soveltamisajan päättyessä tehtävistä muutoksista tai lisäyksistä.

(2) Näiden neuvottelujen seurauksena uusi pöytäkirja parafoitiin 27 päivänä kesäkuuta 2003.

(3) Pöytäkirja tarjoaa yhteisön kalastajille kalastusmahdollisuudet Guinean suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisenä aikana.

(4) Uusi pöytäkirja olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian, jotta turvataisiin yhteisön alusten harjoittaman kalastuksen jatkuvuus. Sen vuoksi molemmat osapuolet ovat parafoineet kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen, joka koskee parafoidun sopimuksen väliaikaista soveltamista 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen.

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Guinean tasavallan välisessä Guinean rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaista soveltamista koskeva kirjeenvaihtona tehty sopimus.

Kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan tekstit ovat tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

1. Jaetaan pöytäkirjassa vuodeksi 2004 vahvistetut kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

a) kalojen ja pääjalkaisten pyynti:

— Espanja: 844 brt

— Italia: 750 brt

— Kreikka: 906 brt

⁽¹⁾ EYVL L 111, 27.4.1983, s. 1.

b) katkaravun pyynti:

- Espanja: 1 050 brt
- Portugali: 300 brt
- Kreikka: 150 brt

c) nuottaa käyttävät tonnikala-alukset:

- Ranska: 17 alusta
- Espanja: 17 alusta

d) vapapyydyksiä käyttävät tonnikala-alukset:

- Ranska: 7 alusta
- Espanja: 7 alusta

e) pintasiima-alukset:

- Espanja: 8
- Portugali: 1.

2. Jos näiden valtioiden lisenssihakemukset eivät kata pöytäkirjassa vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia kokonaisuudessaan, komissio voi ottaa huomioon minkä tahansa muun jäsenvaltion lisenssihakemukset.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. WALSH

Euroopan talousyhteisön ja Guinean tasavallan välisessä Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaisesta soveltamisesta

KIRJEENVAIHTONA TEHTY SOPIMUS

A. Guinean tasavallan kirje

Arvoisa Herra,

Viitaten kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi 27 päivänä kesäkuuta 2003 parafoituun pöytäkirjaan minulla on kunnia ilmoittaa, että Guinean tasavallan hallitus on valmis soveltamaan tätä pöytäkirjaa väliaikaisesti 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen siihen asti, kun pöytäkirja sen 9 artiklan mukaisesti tulee voimaan, jos Euroopan yhteisö on valmis tekemään samoin.

On sovittu, että tässä tapauksessa pöytäkirjan 2 artiklassa vahvistetun korvauksen ensimmäinen erä maksetaan ennen 30 päivää syyskuuta 2004.

Olisin kiitollinen, jos voisitte vahvistaa, että Euroopan yhteisö hyväksyy pöytäkirjan väliaikaisen soveltamisen.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Guinean tasavallan hallituksen puolesta

B. Euroopan yhteisön kirje

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa saaneeni seuraavan tänään päivätyn kirjeenne:

”Viitaten kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi 27 päivänä kesäkuuta 2003 parafoituun pöytäkirjaan minulla on kunnia ilmoittaa, että Guinean tasavallan hallitus on valmis soveltamaan tätä pöytäkirjaa väliaikaisesti 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen siihen asti, kun pöytäkirja sen 9 artiklan mukaisesti tulee voimaan, jos Euroopan yhteisö on valmis tekemään samoin.

On sovittu, että tässä tapauksessa pöytäkirjan 2 artiklassa vahvistetun korvauksen ensimmäinen erä maksetaan ennen 30 päivää syyskuuta 2004.

Olisin kiitollinen, jos voisitte vahvistaa, että Euroopan yhteisö hyväksyy pöytäkirjan väliaikaisen soveltamisen.”

Minulla on kunnia vahvistaa, että Euroopan yhteisö hyväksyy pöytäkirjan väliaikaisen soveltamisen.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Euroopan unionin neuvoston puolesta

PÖYTÄKIRJA

Euroopan talousyhteisön ja Guinean tasavallan Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 väliseksi ajaksi

1 artikla

Vahvistetaan sopimuksen 2 artiklan mukaisesti myönnetty kalastusmahdollisuudet 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen viiden vuoden ajaksi seuraavasti:

1) kaloja ja pääjalkaisia pyytävät troolarit:

- 2 500 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona vuonna 2004,
- 3 000 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona vuonna 2005,
- 3 500 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona vuonna 2006,
- 3 500 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona vuonna 2007,
- 3 500 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona vuonna 2008.

Vuodesta 2005 sovellettavia kalojen ja pääjalkaisten lisäkalastusmahdollisuuksia koskevat seuraavat edellytykset:

- käytettävissä olevat tutkimustiedot osoittavat kantojen kunnon olevan hyvä,
- sopimusten ulkopuolisten lisenssien kiintiötä vähennetään vastaavasti,
- kalastusmahdollisuuksien käyttöaste on tyydyttävä.

2) katkaraputroolarit: 1 500 bruttorekisteritonnia (brt) kuukaudessa vuosittaisena keskiarvona;

3) nuottaa käyttävät tonnikalan pakastusalukset: 34 alusta;

4) vapapyydyksiä käyttävät tonnikala-alukset: 14 alusta;

5) pintasiima-alukset: 9 alusta.

Sopimuksen 10 artiklassa määrätty sekakomitea tarkastelee tilannetta sekä päättää tarvittaessa ja siinä määrin kuin kalavarojen tila sen sallii myöntää lisäkalastusmahdollisuuksia ja sisällyttää sopimukseen uusia kohdelajeja sekä määrittelee tekniset ja taloudelliset edellytykset yhteisön alusten kalavarojen hyödyntämiselle.

2 artikla

1. Sopimuksen 8 artiklassa tarkoitettu taloudellinen korvaus 1 artiklassa määrättyistä kalastusmahdollisuuksista vahvistetaan seuraavasti:

Vuoden 2004 korvaus on 3 400 000 euroa (josta taloudellisen korvauksen rahallinen osuus on 2 000 000 euroa ja tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettujen toimien osuus 1 400 000 euroa).

Vuoden 2005 korvaus on 3 825 000 euroa (josta taloudellisen korvauksen rahallinen osuus on 2 200 000 euroa ja tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettujen toimien osuus 1 625 000 euroa).

Vuoden 2006 korvaus on 4 250 000 euroa (josta taloudellisen korvauksen rahallinen osuus on 2 300 000 euroa ja tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettujen toimien osuus 1 950 000 euroa).

Vuoden 2007 korvaus on 4 250 000 euroa (josta taloudellisen korvauksen rahallinen osuus on 2 300 000 euroa ja tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettujen toimien osuus 1 950 000 euroa).

Vuoden 2008 korvaus on 4 250 000 euroa (josta taloudellisen korvauksen rahallinen osuus on 2 300 000 euroa ja tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettujen toimien osuus 1 950 000 euroa).

Korvauksen rahallinen osuus on maksettava ensimmäisenä vuonna (2004) viimeistään 30 päivänä syyskuuta ja seuraavina vuosina (2005, 2006, 2007 ja 2008) viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä helmikuuta.

Jos 1 artiklan 1 kohdassa määrättyjä lisäkalastusmahdollisuuksia ei myönnetä, Euroopan yhteisön Guinean tasavallalle maksamaa taloudellista korvausta mukautetaan suhteessa edellä suunniteltuihin arvoihin.

2. Korvauksen rahallisen osuuden käyttö kuuluu Guinean tasavallan hallituksen yksinomaiseen toimivaltaan.
3. Korvaus maksetaan Guinean tasavallan hallituksen osoittamalle tilille valtionkassan hyväksi.

3 artikla

Osapuolet sopivat tavoitteista, joihin ne pyrkivät Guinean kalavarojen kestävä hoidon alalla. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa määrätystä taloudellisesta kokonaiskorvauksesta osa kohdennetaan näiden tavoitteiden täyttämiseen tähtäävien toimien rahoittamiseen hallituksen alakohtaisen ohjelman mukaisesti ja seuraavaa jaottelua noudattaen:

	(euroa)				
	2004	2005	2006	2007	2008
Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeen kalavaroja ja biologiaa koskeva tietämyksen lisääminen	250 000	350 000	419 835	419 835	419 835
Kalastuksenvalvonnan ja pyyntiponnistuksen hallinnoinnin tukeminen	400 000	425 000	557 115	557 115	557 115
Pienimuotoisen kalastuksen tukeminen	175 000	223 000	277 680	277 680	277 680
Kalastuksesta vastaavan ministeriön hallintorakenteiden vahvistaminen	250 000	250 000	277 680	277 680	277 680
Kalastusta koskevien tieteen, tekniikan ja talouden eri alojen koulutuksen edistäminen	150 000	152 000	167 115	167 115	167 115
Guinean tasavallan osuus kansainvälisille kalastusjärjestöille ja osallistuminen niiden toimintaan	175 000	225 000	250 575	250 575	250 575

Osapuolet sitoutuvat vahvistamaan käytettävät indikaattorit, joiden avulla edellä olevien tavoitteiden toteutumista voidaan seurata.

Kalastuksesta vastaava ministeriö päättää toimista ja niihin vuosittain käytetyistä määristä ja antaa niistä komissiolle tiedon.

Nämä vuosittaiset määrät annetaan asianomaisten yksikköjen käyttöön viimeistään ensimmäisen vuoden 30 päivänä syyskuuta ja seuraavina vuosina kunkin vuoden 2 päivänä toukokuuta ja maksetaan niiden käyttöohjelman mukaisesti kalastuksesta vastaavan ministeriön ilmoittamille pankkitileille. Kalastuksesta vastaava ministeriö ilmoittaa maksuihin käytettävät pankkitilit.

Kalastuksesta vastaava ministeriö toimittaa Euroopan komission lähetystölle kolmen kuukauden kuluessa tämän pöytäkirjan voimaantulon vuosipäivästä kunkin vuoden osalta yksityiskohtaisen kertomuksen edellä mainittujen tavoitteiden täyttymisestä valittuja indikaattoreita käyttäen. Euroopan komissio pidättää itsellään oikeuden pyytää kalastuksesta vastaavalta ministeriöltä näitä tuloksia koskevia lisätietoja ja tarkastella uudestaan kyseisiä maksuja toimien tosiasiallisen täytäntöönpanon mukaan.

4 artikla

Guinean tasavalta sitoutuu kehittämään kalastuksenvalvontapolitiikkaansa. Tätä tarkoitusta varten EY tarjoaa rahoitusosuuden, jonka turvin Guinean tasavallan kalastuksenvalvontatoimia voidaan kehittää, myöntämällä 500 000 euroa vuonna 2004 ja 300 000 euroa vuonna 2005 ainakin kahden valvontaluksen hankkimiseen. Guinean hallitus toteuttaa alusten oston Guinean hallinnossa voimassa olevia menetelyitä noudattaen ja konsultoi Euroopan komission yksikköjä koko valintamenettelyn ajan ennen väli-neiden hankkimista.

5 artikla

Jos yhteisö ei suorita 2 ja 3 artiklassa määrättyjä maksuja, tämän pöytäkirjan soveltaminen voidaan keskeyttää.

6 artikla

Jos jokin vaikea tilanne, luonnonilmiöiden aiheuttamia tilanteita lukuun ottamatta, estää kalastustoiminnan harjoittamisen Guinean tasavallan talousvyöhykkeellä, Euroopan yhteisö voi keskeyttää taloudellisen korvauksen maksamisen esteen keston ajaksi sen jälkeen kun osapuolet ovat neuvotelleet asiasta etukäteen.

Taloudellisen korvauksen maksamista jatketaan, kun tilanne on normalisoitunut ja osapuolet ovat yhdessä sopineet, että kalastustoimintaa voidaan jatkaa.

7 artikla

Osapuolet sitoutuvat edistämään tilapäisten yhdistysten perustamista yhteisön ja Guinean toimijoiden välillä Guinean tasavallan talousvyöhykkeen kalavarojen hyödyntämiseksi yhdessä.

Tällaisissa tapauksissa näissä tilapäisissä yhdistyksissä jäsenenä olevat yhteisön laivanvarustajat ovat etusijalla kalastuslisenssejä myönnettäessä ja heille myönnetään maksuista kannustimena toimiva alennus. Guinean tasavallan hallitus sitoutuu myöntämään investointisäännöissä määrättyjä helpotuksia.

Näiden laivanvarustajien on puolestaan purettava Guineassa kaikki sellaiset saaliinsa, joita ei ole tarkoitettu yhteisön markkinoille.

8 artikla

Korvataan Euroopan yhteisön ja Guinean tasavallan hallituksen välisen Guinean rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyn sopimuksen liite tämän pöytäkirjan liitteellä.

9 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan päivänä, jona se allekirjoitetaan.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

LIITE

Yhteisön alusten kalastustoimintaa Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä koskevat edellytykset1. *Lisenssihakemusta ja lisenssin myöntämistä koskevat muodollisuudet*

Yhteisön toimivaltaiset viranomaiset esittävät vähintään kolmekymmentä päivää ennen haetun voimassaolon alkamista Euroopan yhteisöjen komission Guinean tasavallassa sijaitsevan lähetystön välityksellä kalastuksesta vastaavalle ministeriölle hakemuksen jokaisesta aluksesta, jolla halutaan kalastaa sopimuksen perusteella.

Hakemus tehdään kalastuksesta vastaavan ministeriön tätä tarkoitusta varten toimittamilla lomakkeilla, joiden malli on ohessa (liitteen lisäys 1).

Jokaiseen lisenssihakemukseen on liitettävä tosite maksun maksamisesta lisenssin voimassaoloajalta sekä jäljennös vetoisuustodistuksesta. Maksu suoritetaan Guinean tasavallan valtionkassan avaamalle tilille.

Jokaisella aluksella on oltava Guinean tasavaltaan sijoittautunut edustaja, joka on Guinean kansalainen. Edustajan nimi ja osoite on mainittava lisenssihakemuksessa.

Maksuihin sisältyvät kaikki kansalliset ja paikalliset maksut satamamaksuja ja palveluista perittäviä maksuja lukuun ottamatta.

Lisenssi allekirjoitetaan sen jälkeen kun sitä koskevan maksun maksamisesta on esitetty tosite. Kalastuksesta vastaava ministeriö antaa lisenssit Euroopan komission Guinean tasavallassa sijaitsevan lähetystön välityksellä laivanvarustajille tai näiden edustajille 30 päivän kuluessa edellä määrätyn maksamista koskevan tositteen vastaanottamisesta. Jos Euroopan komission lähetystön toimisto on suljettu lisenssin allekirjoitushetkellä, lisenssi toimitetaan suoraan aluksen edustajalle ja sen jäljennös toimitetaan lähetystölle.

Lisenssien voimassaoloaikaa määritettäessä viitataan vuoden jaksoihin, jotka määritellään seuraavasti:

- ensimmäinen kausi: 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välinen aika
- toinen kausi: 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välinen aika
- kolmas kausi: 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välinen aika
- neljäs kausi: 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välinen aika
- viides kausi: 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välinen aika.

Minkään lisenssin voimassaoloaika ei voi alkaa yhden vuosijakson aikana ja päättyä seuraavan vuosijakson aikana.

Sopimuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan yhteisön jäsenvaltion alukset voivat harjoittaa kalastusta Guinean kalastusvyöhykkeellä vain, jos niillä on tämän pöytäkirjan mukaisesti ja tässä kuvattuja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen myönnetty lisenssi.

Lisenssi myönnetään aluskohtaisesti, eikä se ole siirrettävissä. Todistetun ylivoimaisen esteen sattuessa ja yhteisön pyynnöstä aluksen lisenssi voidaan kuitenkin korvata toiselle, samanlaiset ominaisuudet omaavalle alukselle myönnettävällä uudella lisenssillä. Korvattavan aluksen varustajan on palautettava peruutettu lisenssi Guinean kalastuksesta vastaavalle ministeriölle Euroopan yhteisöjen komission Guinean tasavallassa sijaitsevan lähetystön välityksellä.

Uuteen lisenssiin merkitään:

- myöntämispäivä,
- uuden lisenssin voimassaoloaika, joka kattaa ajanjakson korvaavan aluksen saapumispäivästä korvattavan aluksen lisenssin voimassaolon päättymispäivään.

Tällöin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdassa määrättyä maksua ei tarvitse maksaa jäljellä olevan voimassaoloajan osalta. Korvaavalle alukselle on tehtävä 1.1 kohdan 1 alakohdassa määrätty tekninen tarkastus Conakryn satamassa, jos sitä ei jo ole tehty.

Lisenssi on säilytettävä jatkuvasti aluksella.

1.1 Troolareihin sovellettavat määräykset

1. Jokaisen aluksen on ilmoitauduttava kerran vuodessa ennen lisenssin myöntämistä Conakryn satamassa voimassa olevan lainsäädännön mukaisen tarkastuksen suorittamiseksi. Tarkastuksen voivat tehdä ainoastaan asianmukaisesti valtuutetut henkilöt, ja ne on tehtävä 24 tunnin (1 työpäivän) kuluessa aluksen saapumisesta satamaan, jos saapumisesta on ilmoitettu etukäteen vähintään 48 tuntia (2 työpäivää) aikaisemmin. Jos lisenssi uusitaan saman kalenterivuoden aikana, alusta ei tarvitse tarkastaa.

Varustaja maksaa teknisiin tarkastuksiin liittyvät kulut, jotka saavat olla enintään 250 euroa alusta kohti vuodessa.

2. a) Lisenssit myönnetään kolmen, kuuden tai kahdentoista kuukauden ajanjaksoiksi. Ne voidaan uusia. Pöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöä laskettaessa otetaan huomioon lisenssien voimassaoloaika.

Kolmen kuukauden lisenssit alkavat 1 päivästä tammikuuta, 1 päivästä huhtikuuta, 1 päivästä heinäkuuta ja 1 päivästä lokakuuta.

Puolen vuoden lisenssit alkavat 1 päivästä tammikuuta ja 1 päivästä heinäkuuta.

Vuoden lisenssit alkavat 1 päivästä tammikuuta.

- b) Varustajien vastuulla olevat maksut vahvistetaan seuraavasti (euroa bruttorekisteritonnilta):

- vuoden lisenssi:
 - kala-alukset: 197 euroa/brt
 - pääjalkaisalukset: 219 euroa/brt
 - katkarapualukset: 279 euroa/brt
- puolen vuoden lisenssi:
 - kala-alukset: 102 euroa/brt
 - pääjalkaisalukset: 113 euroa/brt
 - katkarapualukset: 144 euroa/brt
- kolmen kuukauden lisenssi:
 - kala-alukset: 52 euroa/brt
 - pääjalkaisalukset: 58 euroa/brt
 - katkarapualukset: 73 euroa/brt

Maksuja korotetaan 2,5 prosenttia vuodesta 2006 lähtien.

1.2 Tonnikala-aluksiin ja pintasiima-aluksiin sovellettavat määräykset

Lisenssi on säilytettävä jatkuvasti aluksella; kalastustoiminta on kuitenkin sallittua heti kun Euroopan komissio on toimittanut Guinean tasavallan kalastuksesta vastaavalle ministeriölle ilmoituksen ennakkomaksun maksamisesta. Alus on merkitty kalastamaan oikeutettujen alusten luetteloon, josta annetaan tieto Guinean kalastuksen valvonnasta vastaaville viranomaisille. Lisenssin alkuperäiskappaletta odotettaessa on mahdollista saada myönnetystä lisenssistä faksijäljennös, joka on säilytettävä aluksella.

Vuosimaksuksi vahvistetaan 25 euroa Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydettyä tonnia kohti.

Lisenssit myönnetään, kun valtionkassaan on maksettu vuosittainen ennakko, joka on 2 500 euroa nuottaa käyttävien tonnikala-alusten osalta, 400 euroa vapapyydyksiä käyttävien tonnikala-alusten osalta ja 1 000 pintasiima-alusten osalta; tämä ennakko vastaa:

- 100 tonnin vuotuista tonnikalasaalista nuottaa käyttävien tonnikala-alusten osalta,
- 16 tonnin vuotuista tonnikalasaalista vapapyydyksiä käyttävien tonnikala-alusten osalta,
- 40 tonnin vuotuista tonnikalasaalista pintasiima-alusten osalta.

Euroopan komissio ja Guinean kalastuksesta vastaava ministeriö vahvistavat kunkin kalenterivuoden lopussa kalastusvuodelta suoritettavien maksujen lopullisen tilityksen ottaen huomioon edellä mainitut ennakot ja maksut. Tilitys laaditaan varustajien saalisilmoitusten nojalla tehtyjen saalistietojen perusteella. Saalistietojen on oltava jonkin saalistietojen tarkastamisesta vastaavan tieteellisen laitoksen, kuten Kehitystutkimusinstituutin (Institut de Recherche pour le Développement — IRD), Espanjan valtamerten tutkimuslaitoksen (Instituto Español de Oceanografía — IEO), Portugalin merentutkimusinstituutin (Instituto Português de Investigação Marítima — IPIMAR), yhdessä Boussouran kansallisen merentutkimuskeskuksen (Centre national des Sciences Halieutiques de Boussoura — CNSHB dg@cnsbh.org.gn) kanssa varmentamia. Tilitys toimitetaan samanaikaisesti tiedoksi kalastuksesta vastaavalle ministeriölle ja varustajille. Alusten varustajien on suoritettava kaikki mahdolliset lisämaksut Guinean tasavallan valtionkassan avaamalle tilille 30 päivän kuluessa lopullisen tilityksen tiedoksiantamisesta.

Jos lopullinen tilitys on edellä tarkoitettua ennakkomaksua pienempi, erotusta ei palauteta varustajalle.

2. Saalisilmoitukset

Kaikkien yhteisön alusten, joilla on sopimuksen perusteella lupa kalastaa Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä, on toimitettava saalisilmoitus kalastuksesta vastaavalle ministeriölle sekä jäljennös ilmoituksesta Euroopan komission Guinean tasavallassa sijaitsevalle lähetystölle seuraavan menettelyn mukaisesti:

- troolareiden on ilmoitettava saaliinsa liitteenä olevan lomakkeen (lisäys 2) mukaisesti. Saalisilmoitukset ovat kuukausittaisia, ja ne on toimitettava vähintään kolmen kuukauden välein,
- nuottaa käyttävien tonnikala-alusten, vapapyydyksiä käyttävien tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten on pidettävä kalastuspäiväkirjaa lisäyksen 3 mukaisesti kunkin Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä vietetyn kalastusjakson osalta. Lomake on lähetettävä kalastuksesta vastaavaan ministeriöön Euroopan komission Guinean tasavallassa sijaitsevan lähetystön välityksellä neljäkymmenen päivän kuluessa Guinean kalastusvyöhykkeelle tehdyn kalastusmatkan päättymisestä.

Saalisilmoituslomakkeet on täytettävä selkeästi, ja niiden on oltava aluksen päällikön allekirjoittamia. Kaikkien lisenssin saaneiden alusten on täytettävä lomakkeet myös siinä tapauksessa, että ne eivät ole kalastaneet.

Jos tätä määräystä ei noudateta, kalastuksesta vastaavalla ministeriöllä on oikeus peruuttaa määräystä rikkoneen aluksen lisenssi, ja jos on kysymys rikkomisen uusimisesta, kieltäytyä myöntämästä kyseiselle alukselle uutta lisenssiä, kunnes mahdollisuus on täytetty. Tällaisessa tapauksessa asiasta tehdään ilmoitus Euroopan komission Guinean tasavallassa sijaitsevalle lähetystölle.

Sopimuksen 10 artiklassa määrätty sekakomitea tutkii tarvittaessa mahdollisuuksia varustaa yhteisön alukset laitteilla, joiden avulla kalastustoimintaan liittyviä tietoja voidaan siirtää sähköisessä muodossa.

3. Saaliin purkaminen aluksesta

Troolarit, joilla on lupa kalastaa Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä, ovat paikallisväestön kalanhankinnan avustamiseksi velvollisia tuomaan maihin maksutta 200 kilogrammaa bruttorekisteritonnilta Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä kalastettua kalaa vuodessa.

Purkaminen voi tapahtua aluskohtaisesti tai yhteisesti, ja kyseiset alukset on mainittava.

4. Sivusaaliit

- 4.1 Kalaa pyytävillä aluksilla saa olla aluksella enintään 9 prosenttia äyriäisiä ja enintään 9 prosenttia pääjalkaisia Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista.

Pääjalkaisia pyytävillä aluksilla saa olla aluksella enintään 9 prosenttia äyriäisiä ja enintään 35 prosenttia kaloja Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista.

Katkarapuja pyytävillä aluksilla saa olla aluksella enintään 15 prosenttia kaloja ja enintään 10 prosenttia pääjalkaisia Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista.

- 4.2 Nämä rajat voidaan kuitenkin tilapäisesti ylittää 5 kohdan a, b ja c alakohdassa mainittuihin määriin asti edellyttäen, että kaikista ylityksistä ilmoitetaan kalastuksesta vastaavan ministeriön nimeämille viranomaisille, jotka voivat joko järjestää ylimääräisten saaliiden keruun merellä tai määrätä säilyttämään saaliit väliaikaisesti niiden myöhempää keruuta varten taikka määrätä ne poisheitettäväksi. Ensin mainitussa tapauksessa ministeriö vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa saaliit kerätään lisäyksessä 4 määrättyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tämän määräajan kuluttua ylimääräisiä sivusaaliita ei enää saa pitää aluksella.

- 4.3 Kaikista 4.1 kohdassa mainittujen rajojen ylityksistä on ilmoitettava viipymättä 4.2 kohdassa mainituille viranomaisille. Jos nämä viranomaiset päättävät määrätä säilyttämään ylimääräiset sivusaaliit väliaikaisesti niiden myöhempää keräämistä varten, toinen ilmoitus on tehtävä, kun tämän liitteen 5 kohdan a, b ja c alakohdassa mainitut määrät on saavutettu. Näitä määriä ei saa missään tapauksessa ylittää, vaan lisäsaaliit on heitettävä viipymättä pois. Tämän toisen ilmoituksen perusteella 4.2 kohdassa mainitut viranomaiset voivat joko järjestää ylimääräisten saaliiden keräämisen merellä tai määrätä ne poisheitettäväksi. Aluksen päällikkö voi kuitenkin halutessaan purkaa nämä saaliit satamassa maksutta.

4.4 Vastuu 4.2 ja 4.3 kohdassa mainittujen ilmoitusten tekemisestä on aluksen päälliköllä, jonka on otettava huomioon aluksella olevan, kalastuksesta vastaavan ministeriön nimeämän tarkkailijan keräämät tiedot. Tarkkailijan mahdollinen puuttuminen alukselta ei vapauta aluksen päälliköä ilmoitusvelvollisuudesta.

4.5 Edellä olevan 4.2 ja 4.3 kohdan mukaisesti merellä kerätyt tai aluksesta puretut saaliit on luovutettava maksutta paikallisväestön kalanhankinnan avustamiseksi. Nämä saaliit otetaan huomioon tarkasteltaessa 3 kohdassa määrätyn 200 kilogramman maksutta maihin tuotua määrää bruttorekisteritonnilta vuodessa koskevan velvollisuuden täyttymistä.

5. *Poisheittäminen*

Kaupan pidettävien kala-, äyriäis- ja pääjalkaislajien poisheittäminen on kielletty, ellei siihen ole Guinean kalastuksesta vastaavien viranomaisten nimenomaista lupaa ja ellei ole kysymys sivusaaliista, jotka ovat saavuttaneet seuraavat määrät:

- a) kalaa pyytävien alusten osalta 13,5 prosenttia äyriäisiä ja 13,5 prosenttia pääjalkaisia Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista;
- b) pääjalkaisia pyytävien alusten osalta 13,5 prosenttia äyriäisiä ja 52,5 prosenttia pääjalkaisia Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista;
- c) äyriäisiä pyytävien alusten osalta 22,5 prosenttia kaloja ja 15 prosenttia pääjalkaisia Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä pyydetystä kokonaissaaliista.

6. *Merimiesten miehistöön ottaminen*

Sopimuksen mukaisten kalastuslisenssin saaneiden varustajien on osallistuttava Guinean tasavallan kansalaisten ammatilliseen koulutukseen seuraavin edellytyksin ja rajoituksin:

6.1 Jokainen troolarin varustaja sitoutuu ottamaan palvelukseen:

- enintään 200 bruttorekisteritonnin alukselle kaksi guinealaista merimiestä,
- yli 200 bruttorekisteritonnin ja enintään 350 bruttorekisteritonnin aluksille kolme guinealaista merimiestä,
- yli 350 bruttorekisteritonnin aluksille neljä guinealaista merimiestä.

6.2 Nuottaa käyttävien tonnikala-aluksille on otettava pysyvästi kuusi guinealaista merimiestä.

6.3 Vapapyydyksiä käyttävään tonnikalalaivastoon on otettava viisi guinealaista merimiestä tosiasiallisen Guinean kalastusvyöhykkeellä olon ajaksi siten, että yhdellä aluksella on enintään yksi merimies.

6.4 Varustajien on otettava pintasiima-aluksiin pysyvästi kaksi guinealaista merimiestä alusta kohti niiden tosiasiallisen Guinean kalastusvyöhykkeellä olon ajaksi.

6.5 Guinealaisten merimiesten palkat vahvistetaan varustajien tai heidän edustajiensa ja kalastuksesta vastaavan ministeriön välisellä yhteisellä sopimuksella ennen lisenssin myöntämistä; varustajat huolehtivat palkoista, joihin on sisällyttävä merimiestä koskeva sosiaaliturva (muun muassa henkivakuutus, tapaturmavakuutus, sairausvakuutus).

Jos uusia merimiehiä ei oteta palvelukseen, nuottaa käyttävien ja vapapyydyksiä käyttävien tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten varustajien on maksettava kalastuksesta vastaavalle ministeriölle kiinteä rahasumma, joka vastaa palvelukseen ottamatta jääneiden merimiesten palkkoja 6.2, 6.3 ja 6.4 kohdan määräysten mukaisesti.

Tämä rahasumma käytetään Guinean tasavallan merimiesten koulutukseen, ja se maksetaan kalastuksesta vastaavan ministeriön osoittamalle tilille.

6.6 Kansainvälisen työjärjestön (ILO) työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevaa julistusta sovelletaan kokonaisuudessaan yhteisön aluksille otettuihin merimiehiin. Erityisesti kysymykseen tulevat järjestäytymisvapaus ja työnteekijöiden kollektiivisen neuvotteluoikeuden tosiasiallinen tunnustaminen sekä syrjimättömyys työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä.

6.7 Paikallisten merimiesten työ sopimukset, joista annetaan kappaleet sopimuksen allekirjoittajille, laaditaan varustajien edustajan/edustajien ja merimiesten ja/tai heidän ammattiyhdistystensä taikka edustajiensa välillä yhdessä paikallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Nämä sopimukset takaavat merimiehille heihin sovellettavan sosiaaliturvajärjestelmän edut, joihin kuuluvat henki-, sairaus- ja tapaturmavakuutus. Paikallisten merimiesten palkkauksehdot eivät voi olla huonommat kuin ne, joita sovelletaan kalastussopimuksen allekirjoittajavaltion miehistöihin, eivätkä missään tapauksessa ILO:n vaatimuksia huonommat.

6.8 Jos työnantajana on paikallinen yritys, työ sopimuksessa on mainittava varustajan ja lippuvaltion nimi.

6.9 Lisäksi varustaja takaa alukselle otetuille merimiehille samanlaiset elin- ja työolot kuin on yhteisön merimiehillä.

7. Tarkkailijat

7.1 Jokaiseen troolariin on otettava kalastuksesta vastaavan ministeriön osoittama tarkkailija.

Tarkkailija ei tavallisesti voi viipyä aluksella kahta peräkkäistä kalastusmatkaa pidempään.

7.2 Nuottaa käyttävien tonnikala-alusten ja pitkäsiima-alusten on otettava Guinean viranomaisten pyynnöstä alukselle tarkkailija. Guinean viranomaiset vahvistavat tarkkailijan aluksellaoloajan; tämä aika ei kuitenkaan yleensä saa kestää kauemmin kuin tarkkailijan tehtävien suorittaminen edellyttää.

7.3 Tarkkailijaa on kohdeltava kuten aluksen päällystää. Tarkkailija:

- tekee havaintoja alusten kalastustoiminnasta,
- tarkistaa kalastusta harjoittavien alusten sijainnin,
- ottaa näytteitä biologisiin tarkoituksiin tieteellisten ohjelmien mukaisesti,
- laatii luettelon käytetyistä pyydyksistä,
- tarkastaa Guinean vyöhykkeellä pyydettyjä saaliita koskevat tiedot kalastuspäiväkirjasta,
- tarkastaa sivusaaliiden prosenttiosuudet ja tekee arvion kaupan pidettävien kala-, äyriäis- ja pääjalkaislajien poisheitetyistä määristä,
- ilmoittaa kerran viikossa radiolla kalastustiedot, joihin sisältyvät aluksella olevien pää- ja sivusaaliiden määrät.

Aluksella olonsa aikana tarkkailijan on:

- kaikin mahdollisin tavoin huolehdittava siitä, että hänen alukseen tulonsa ja siellä olonsa ei keskeytä tai haittaa kalastustoimintaa,
- kunnioitettava aluksella olevia varusteita ja laitteistoja sekä kaikkien aluksen asiakirjojen luottamuksellisuutta,
- laadittava Guinean toimivaltaisille viranomaisille toimitettava toimintaraportti, jonka jäljennös annetaan Euroopan yhteisöjen komission edustustolle.

Varustamo tai tämän edustaja ja Guinean viranomaiset sopivat yhdessä tarkkailijan alukselle ottamista koskevista edellytyksistä. Kalastuksesta vastaava ministeriö maksaa tarkkailijan palkan ja vastaa hänen sosiaaliturvastaan. Varustajan on maksettava kalastuksen valvonnan ja suojelun kansalliselle keskukselle (Centre National de Surveillance et de Protection des Pêches) edustajan välityksellä kunkin troolarin osalta 15 euron sekä nuottaa käyttävän tonnikala-aluksen ja pintasiima-aluksen osalta 10 euron suuruinen summa jokaista tarkkailijan aluksella viettämää päivää kohti. Jos varustamo ei pysty järjestämään tarkkailijan ottamista alukselle tai tämän jättämistä alukselta Guinean viranomaisten kanssa yhteisesti sovitussa satamassa, varustamo vastaa tarkkailijan matkakuluista.

Jos tarkkailija ei ilmesty sovittuun paikkaan sovittuna aikana tai sitä seuraavien kahdentoista tunnin kuluessa, varustamo vapautuu ilman eri toimenpiteitä velvollisuudestaan ottaa kyseinen tarkkailija alukselle.

8. Tarkastukset ja valvonta

Kaikkien Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä kalastavien yhteisön alusten on sallittava tarkastamisesta ja valvonnasta vastaavien Guinean tasavallan virkamiesten alukselle pääsy ja helpotettava näiden tehtävien suorittamista. Virkamies ei saa viipyä aluksella kauemmin kuin saaliiden tarkastamiseen pistokokein sekä muihin kalastustoimintaan liittyviin tarkastuksiin tarvittavan ajan.

9. Kalastusvyöhykkeet

9.1 Kaikki pöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitetut alukset, elävää syöttiä pyytävät nuottaa käyttävät tonnikala-alukset mukaan luettuina, saavat harjoittaa kalastustoimintaansa 10 meripeninkulman ulkopuolella olevilla vesialueilla.

9.2 Guinean tasavalta sitoutuu sisällyttämään vuoden 2004 ja sitä seuraavien vuosien kalastussuunnitelmaansa pöytäkirjan voimassaoloajan loppuun saakka määräyksen, jolla Guinean pienimuotoista kalastusta harjoittavalle laivastolle varataan rannikon ja 20 metrin syvyyskäyrän välinen kalastusvyöhyke, ja kun tämä syvyyskäyrä ei ulotu 12 meripeninkulman päähän rannikolta, rannikolta 12 meripeninkulman päähän ulottuva vyöhyke.

Jotta vältettäisiin yhteisön laivastoon kohdistuva syrjintä, tätä määräystä ei sovelleta yhteisön laivastoon, ellei sitä sovelleta poikkeuksetta kaikkiin teollisiin laivastoihin.

Guinean tasavalta ilmoittaa komissiolle tämän toimenpiteen soveltamisajankohdan kuukautta aikaisemmin. Siihen saakka yhteisön laivaston kalastusvyöhyke on 9.1 kohdassa määritelty vyöhyke.

10. Pienin sallittu silmäkoko

Pienin sallittu silmäkoko troolin perässä (silmit täysin levitettynä) on:

- 40 mm katkaravuille,
- 70 mm pääjalkaisille,
- 70 mm kaloille,
- 16 mm elävän syötin pyynnissä kurenuottia käytettäessä.

Näitä silmäkokoja sovelletaan myös puomikalastuksessa käytettäviin verkkoihin.

11. Vyöhykkeelle saapuminen ja sieltä poistuminen

Kaikkien Guinean talousvyöhykkeelle tulevien tai sieltä poistuvien yhteisön alusten on ilmoitettava siitä kalastuksen valvonnan kansallisen keskuksen (Centre National de Surveillance des Pêches — CNSP) radioasemalle 8 tuntia etukäteen. Niiden on ilmoitettava päivämäärä ja kellonaika sekä sijaintinsa silloin, kun alus saapuu Guinean kalastusvyöhykkeelle ja poistuu sieltä.

Kalastuksen valvonnan kansallinen keskus antaa varustajille tiedoksi radiokutsutunnuksen sekä radioaseman taajuuden lisenssin antamisen yhteydessä.

Jos tätä radioyhteyttä ei voida käyttää, alukset voivat käyttää muita viestintäkeinoja, kuten telekopiota (Kalastuksen valvonnan kansallinen keskus: nro 224-41 36 60 tai kalastuksesta vastaava ministeriö: nro 224-41 43 10) tai sähköpostia (cns94_gn@yahoo.fr).

12. Menettely aluksen pysäyttämisen yhteydessä

12.1 Euroopan komission Guinean tasavallassa olevalle lähetystölle on annettava neljäkymmenen kahdeksan tunnin kuluessa tieto yhteisön jäsenvaltion lipun alla purjehtivan ja tämän sopimuksen tai yhteisön ja kolmannen maan välillä tehdyn sopimuksen perusteella toimivan kalastusaluksen jokaisesta pysäyttämisestä Guinean tasavallan kalastusvyöhykkeellä, ja samanaikaisesti lähetystölle on annettava lyhyt selvitys pysäyttämiseen johtaneista olosuhteista ja syistä.

12.2 Jos kyseisillä aluksilla on lupa kalastaa Guinean vesillä, Euroopan komission Guinean tasavallassa sijaitseva lähetystö, kalastuksesta vastaava ministeriö ja tarkastusviranomaiset sekä mahdollisesti myös kyseisen jäsenvaltion edustaja pitävät neljäkymmenen kahdeksan tunnin kuluessa edellä tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta yhteistoimintakokouksen ennen mahdollisten aluksen päällikköön, miehistöön tai aluksen lastiin tai laitteistoon kohdistuvien toimenpiteiden harkitsemista, ellei kyse ole oletettuun oikeudenloukkaukseen liittyvien todisteiden säilyttämiseen tähtäävistä turvaamistoimenpiteistä.

Tämän kokouksen aikana osapuolet vaihtavat tarvittavat asiakirjat ja tiedot, erityisesti sellaiset automaattisesti tallennetut todisteet aluksen sijainnista kalastusmatkan aikana sen pysäyttämiseen asti, jotka voivat selventää todettujen tapahtumien olosuhteita.

Varustajalle tai hänen edustajalleen ilmoitetaan tämän yhteistoimintakokouksen tuloksista sekä pysäyttämisestä mahdollisesti aiheutuvista toimenpiteistä.

- 12.3 Ennen oikeudellista menettelyä selvitetään oletetun oikeudenloukkauksen ratkaisemista sopimusmenettelyllä. Tämä menettely päättyy viimeistään kolmantena työpäivänä pysäyttämisestä.
- 12.4 Jos asiaa ei ole saatu selvitettyksi sopimusmenettelyllä, ja asian käsittely toimivaltaisessa tuomioistuimessa alkaa, toimivaltainen viranomainen määrää varustajan vastuulla olevan pankkiin talletettavan vakuuden neljänkymmenen kahdeksan tunnin kuluessa sopimusmenettelyn päättymisestä oikeudellista ratkaisua odotettaessa. Tämä vakuus ei saa olla suurempi kuin kansallisessa lainsäädännössä kyseisestä oletetusta rikkomuksesta määrätty korkein sakko. Toimivaltainen viranomainen palauttaa vakuuden varustajalle, jos kyseisen aluksen päällikköä ei tuomita.
- 12.5 Alus ja sen miehistö vapautetaan:
- yhteistoimintakokouksen päättyttyä, jos todetut seikat sen sallivat, tai
 - kun sopimusmenettelystä johtuvat velvoitteet on täytetty, tai
 - kun varustaja on asettanut vakuuden (oikeudellinen menettely).
-

Lisäys 1

KALASTUSLISENSSIN HAKEMUSLOMAKE

Viranomainen täyttää	Huomautuksia
Kansallisuus:	
Lisenssin numero:	
Allekirjoituspäivä:	
Myöntämispäivä:	

HAKIJA

Toiminimi:

Kaupparekisterinumero:

Vastuuhenkilön nimi ja etunimi:

Syntymäpäivä ja -paikka:

Ammatti:

Osoite:

.....

Henkilöstön lukumäärä:

Edustajan nimi ja osoite:

.....

.....

ALUS

Alustyyppi:..... Rekisterinumero:

Uusi nimi: Entinen nimi:

Rakennuspäivä ja -paikka:

Alkuperäkansallisuus:

Pituus: Leveys: Sivukorkeus:

Bruttovetoisuus: Nettovetoisuus:

Rakennusmateriaali:

Pääkoneen merkki: Tyyppe: Teho hevosvoimina:

Potkuri: Kiinteä ☐ Säädettävä ☐ Suutin ☐

Nopeus:

Radiokutsutunnus: Taajuus:

Luettelo tutka-, navigointi- ja viestintävälineistä:

Tutka ☐ Kaikuluotain ☐ Troolianturi ☐
VHF ☐ SSB ☐ Satelliittinavigointi ☐ Muu:

Miehistön lukumäärä:

VARASTOINTITAPA

Jää ☐ Jää + jäähdytys ☐
Jäähdytys: suolavedessä ☐ kuivana ☐ jäähdytetyssä merivedessä ☐

Kokonaiskylmäteho:

Jäähdytyskapasiteetti vuorokaudessa tonneina:

Ruumien tilavuus:

KALASTUSTYYPPI

A. Pohjakalastus

Rannikolla ☐ Avomerellä ☐
Troolin tyyppi: pääjalkaiset ☐ katkaravut ☐ kalat ☐
Troolin pituus: Yläköyden pituus:
Silmäkoko troolin perässä:
Silmäkoko troolin siivissä:
Troolausnopeus:

B. Suurten pelagisten lajien pyynti (tonnikala)

Vapapyynti ☐ Vapojen lukumäärä ☐
Nuottapyynti ☐ Nuotan pituus: Syvyys:
Tankkien lukumäärä:
Kapasiteetti tonneina:

C. Siima- ja mertakalastus

Pintapyydykset ☐ Pohjapyydykset ☐
Siiman pituus: Koukkujen lukumäärä:
Siimojen lukumäärä:
Mertojen lukumäärä:

MAISSA OLEVA LAITOS

Osoite ja hyväksyntänumero:

.....

Toiminimi:

Toiminnot:

Myynti kotimaassa ☐

vientiin ☐

Myyntiluvan luonne ja numero:

Käsittely- ja varastointilaitosten kuvaus:

.....

.....

.....

.....

.....

Henkilöstön lukumäärä:

Huom: Rastikaa oikea vastausruutu.

Tekniset huomautukset

Kalastuksesta vastaavan ministeriön lupa

Lisäys 3

CCAT:n KALASTUSPÄIVÄKIRJA TONNIKALAN PYYNTIÄ VARTEN

Pitkäsiima	
Elävä syötti	
Kurenuotta	
Trooli	
Muut	

Aluksen nimi :	Bruttoveloisuus:	Alus LÄHTI	Kuu- kausi	Päi- vä	Vuosi	Satama
Lippuvaltio:	Kapasiteetti (tomeina):					
Rekisteröintinumero:	Päällikkö:	Alus PALASI				
Varustaja:	Miehistön lukumäärä:					
Osoite:	Ilmoituksen päivämäärä:					
	(Ilmoituksen tekijä):	Päivä merellä		Kalastuspäivien lkm	Nostojen lkm	Matkan nro

[illegible]

Huomautukset

- 1) Yksi sivu kuukautta kohti ja yksi rivi päivää kohti.
- 2) Jokaisen matkan päätteeksi lähetetään yksi jällelms yndyskumppanille tai osittoseen: ICCAT, Calle Corazon de Maria, 8, E-28002 Madrid.
- 3) 'Päivällä', tarkoitetaan päivää, jona siima lasketaan.
- 4) Kalastusalue ilmaisee aluksen sijainnin. Pyörstetään leveys- ja pituuspiiri minuutti ja kirjataan asle. Muistettava merkitä NS ja EW.
- 5) Alin rivi (purettu määrä) läyterään vasta matkan päättyessä. Merkitään todellinen paino purkamishetkellä.
- 6) Kaikki nämä tiedot ovat ehdottoman luottamuksellisia.

Lisäys 4

SAALIIDEN KERUUTA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

1. Guinean viranomaiset varustavat Guinean talousvyöhykkeellä kalastusta harjoittavien kalastusalusten Guineassa purettaviksi tarkoitettujen saaliiden keruuta varten aluksen (jäljempänä "keruualus").
 2. Keruualus huolehtii EY:n jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten ylimääräisten sivusaaliiden ja muiden kuin yhteisön markkinoille tarkoitettujen saaliiden keruusta liitteen 4 kohdan mukaisesti.
 3. Keruualuksen varustaa ja rahoittaa Guinean tasavalta.
 4. Kun Guinean viranomaiset päättävät kerätä 2 kohdassa tarkoitettua ja yhteisön aluksen liitteen 4.2 tai 4.3 kohdan mukaisesti ilmoittamat saaliit, ne ilmoittavat aluksen päällikölle määrääjän, jonka kuluessa keruu tehdään.
 5. Yhteisön aluksen päällikkö ehdottaa Guinean viranomaisille saaliiden siirtoa koskevan paikan, päivämäärän ja aikavälin. Päivämäärän ja aikavälin on oltava sellainen, että keruualus voi saapua ajoissa ilmoitettuun paikkaan, ja niistä on sovittava sopimuspuolten kesken.
 6. Siirron yhteydessä keruualuksen päällikkö antaa vastaanottotodistuksen, johon on merkitty siirretyt määrät sekä siirron kellonaika ja paikka.
 7. Keruukustannuksista vastaa Guinea. Kalojen varastointikustannuksista aluksella vastaa varustaja.
 8. Siirretyt kalat on tarkoitettu markkinoille toimitettaviksi toimenpiteenä, jolla tuetaan elintarvikevarmuutta.
 9. Sopimuspuolet määrittelevät Guinean tasavallan ehdotuksesta yksityiskohtaiset tekniset säännöt, jotka toimitetaan varustajille hyvissä ajoin.
-

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 2 päivänä huhtikuuta 2004,
tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2003/902/EY kumoamisesta

(2004/306/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 22 päivänä joulukuuta 2003 päätöksen 2003/902/EY tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2003/646/EY kumoamisesta ⁽²⁾.
- (2) On suotavaa laatia ajantasaistettu luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin asetusta (EY) N:o 2580/2001 sovelletaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luettelo on seuraava:

1) HENKILÖT

1. ABOU, Rabah Naami (*alias* Naami Hamza; *alias* Mihoubi Faycal; *alias* Fellah Ahmed; *alias* Dafri Rëmi Lahdi), syntynyt 01.02.1966 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
2. ABOUD, Maisi (*alias* The Swiss Abderrahmane), syntynyt 17.10.1964 Algerissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (*alias* ABU OMRAN; *alias* AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), syntynyt 26.6.1967 Qatif-Bab al Shamalissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, syntynyt Al Ihsassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
5. AL-YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, syntynyt 16.10.1966 Tarutissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen

6. ARIOUA, Azzedine, syntynyt 20.11.1960 Costantinassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
7. ARIOUA, Kamel (*alias* Lamine Kamel), syntynyt 18.08.1969 Costantinassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
8. ASLI, Mohamed (*alias* Dahmane Mohamed), syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
9. ASLI, Rabah, syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
10. ATWA, Ali (*alias* BOUSLIM, Ammar Mansour; *alias* SALIM, Hassan Rostom), syntynyt 1960 Libanonissa; Libanonin kansalainen
11. DARIB, Noureddine (*alias* Carreto; *alias* Zitoun Mourad), syntynyt 1.2.1972 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
12. DJABALI, Abderrahmane (*alias* Touil), syntynyt 1.6.1970 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (*alias* AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; *alias* EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), syntynyt 10.7.1965 tai 11.7.1965 El Dibabiyassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
14. FAHAS, Sofiane Yacine, syntynyt 10.09.1971 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (*alias* GARBAYA, AHMED; *alias* SA-ID; *alias* SALWWAN, Samir), Libanon, syntynyt 1963 Libanonissa, Libanonin kansalainen
16. LASSASSI, Saber (*alias* Mimiche) syntynyt 30.11.1970 Constantinassa (Algeria) (Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (*alias* ALI, Salem; *alias* BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; *alias* HENIN, Ashraf Refaat Nabith; *alias* WADOOD, Khalid Adbul), syntynyt 14.4.1965 tai 1.3.1964 Pakistanissa, passin numero 488555
18. MOKTARI, Fateh (*alias* Ferdi Omar), syntynyt 26.12.1974 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (*alias* MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Hizbollahin tiedustelupalvelun ylempi upseeri, syntynyt 7.12.1962 Tayr Dibbassa, Libanonissa, passin nro 432298 (Libanon)
20. NOUARA, Farid, syntynyt 25.11.1973 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 745/2003 (EUVL L 106, 29.4.2003, s. 22).

⁽²⁾ EUVL L 340, 24.12.2003, s. 63.

21. RESSOUS, Hoari (*alias* Hallasa Farid), syntynyt 11.09.1968 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
 22. SEDKAOUI, Noureddine (*alias* Nounou), syntynyt 23.06.1963 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
 23. SELMANI, Abdelghani (*alias* Gano), syntynyt 14.06.1974 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
 24. SENOUCI, Sofiane, syntynyt 15.04.1971 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
 25. SISON, Jose Maria (*alias* Armando Liwanag; *alias* Joma), syntynyt 8.2.1939 Cabugaossa, Filippiineillä
 26. TINGUALI, Mohammed (*alias* Mouh di Kouba), syntynyt 21.04.1964 Blidassa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 2) RYHMÄT JA YHTEISÖT
1. Abu Nidal Organisation (ANO), (*alias* Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Musta syysskuu sekä Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
 2. Al-Aqsa marttyyrien prikaati
 3. Al-Takfir and al-Hijra
 4. Aum Shinrikyo (*alias* AUM, *alias* Aum Supreme Truth, *alias* Aleph)
 5. Babbar Khalsa
 6. Gamaa al-Islamiyya (Islamic Group), (*alias* Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)
 7. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 8. Hamas (sisältäen Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 9. Holy Land Foundation for Relief and Development
 10. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 11. Kahane Chai (Kach)
 12. Kurdistanin työväenpuolue (PKK), (*alias* KADEK; *alias* KONGRA-GEL)
 13. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 14. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK tai MKO) [paitsi "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (*alias* The National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:n radikaali siipi), the Peoples Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Students Society)
 15. Kansallinen vapautusarmeija (Ejército de Liberación Nacional)
 16. New Peoples Army (NPA), Filippiinit, yhteyksiä Sison Jose Maria C:hen (*alias* Armando Liwanag, *alias* Joma, NPA:n johtaja)
 17. Palestiinan vapautusrintama (Palestine Liberation Front — PLF)
 18. Palestiinan islamilainen jihad (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
 19. Palestiinan vapautuksen kansanrintama (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
 20. Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (*alias* PFLP-General Command, PFLP-GC)
 21. Kolumbian vallankumoukselliset asevoimat (FARC)
 22. Revolutionary Peoples Liberation Army / Front/Party (DHKP/C), (*alias* Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
 23. Loistava polku (Sendero Luminoso)
 24. Stichting Al Aqsa (*alias* Stichting Al Aqsa Nederland, *alias* Al Aqsa Nederland)
 25. United Self-Defense Forces / Group of Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)
- 2 artikla
- Kumotaan päätös 2003/902/EY.
- 3 artikla
- Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- Sitä noudatetaan päivästä, jona se julkaistaan.
- Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.
- Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
B. COWEN

KOMISSIO

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 16 päivänä joulukuuta 2003,
tukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut luonnonmullistusten seurauksena**

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4328)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2004/307/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Italian pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle 22 päivänä helmikuuta 1993 päivätyllä ja 26 päivänä helmikuuta 1993 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä luonnoksesta tukitoimenpiteiksi, jotka Sicilian alue aikoi toteuttaa luonnonmullistusten aiheuttamista vahingoista kärsineiden maatalousyritysten hyväksi, sekä olemassa oleviin maatalousalan tukijärjestelmiin tehtävistä muutoksista. Luonnos rekisteröitiin valtiontukinumerolla N 126/93.
- (2) Komissio pyysi lisätietoja 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä. Koska komissio ei ollut saanut vastausta Italian viranomaisilta, se kehotti 15 päivänä kesäkuuta 1993 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuja viranomaisia toimittamaan pyydettyt tiedot 15 päivän kuluessa. Komissio lähetti seuraavan tietopyynnön 20 päivänä elokuuta 1993.
- (3) Italian viranomaiset toimittivat pyyntöön puutteellisen vastauksen 16 päivänä syyskuuta 1993 päivätyllä ja 26 päivänä syyskuuta 1993 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä. Komissio kehotti 14 päivänä lokakuuta 1993 Italian viranomaisia vastaamaan tyhjentävästi 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyssä kirjeessä esitettyihin kysymyksiin.
- (4) Italian viranomaiset toimittivat vastauksensa 14 päivänä helmikuuta 1994 päivätyllä ja 22 päivänä helmikuuta 1994 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä.
- (5) Vastauksesta, jonka Italian viranomaiset toimittivat 14 päivänä helmikuuta 1994 päivätyllä kirjeellä, kävi ilmi, että viranomaisten 22 päivänä helmikuuta 1993 ilmoittama luonnos tukitoimenpiteiksi oli sillä välin hyväksytty 12 päivänä tammikuuta 1993 annetuksi alueelliseksi laiksi nro 6 ⁽²⁾ (jäljempänä 'alueellinen laki nro 6/93') ja että uuteen lakiin sisältyi myös muita toimenpiteitä, joita ei ollut mainittu komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyssä alkuperäisessä ilmoituksessa. Tämän vuoksi komissio päätti tukiohjelman kirjaamisesta ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 31/94.

⁽¹⁾ EYVL C 295, 10.11.1995, s. 5.

⁽²⁾ Säännökset, joiden mukaisesti poikkeuksellisten luonnonilmiöiden aiheuttamia vahinkoja kärsineet tilat pääsevät osallisiksi 30 päivänä tammikuuta 1991 annetussa laissa nro 31 säädetyistä tuista. Maaliskuun 25 päivänä 1986 annetun alueellisen lain nro 13 uudelleenrahoitus ja 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun ministeriön säädöksen nro 524 mukaisten valtion tukitoimenpiteiden ennakkomaksut asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti. Sicilian alueen virallinen lehti 16.1.1993.

- (6) Komissio pyysi 30 päivänä maaliskuuta 1994 päivätyllä teleksillä Italian viranomaisia toimittamaan lopullisen tekstin ja lisätietoja alueellisesta laista nro 6/93.
- (7) Koska komissio ei saanut vastausta edellä mainittuun kirjeeseen, se pyysi 21 päivänä kesäkuuta 1994 Sicilian viranomaisia toimittamaan pyydetty tiedot.
- (8) Italian viranomaiset vastasivat komission pyyntöön 14 päivänä heinäkuuta 1994 päivätyllä kirjeellä ja 14 päivänä syyskuuta 1994 päivätyllä, 16 päivänä syyskuuta 1994 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (9) Komissio ilmoitti 2 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä Italialle, että se ei vastustanut alueellisen lain nro 6/93 5 ja 7 pykälässä säädettyjä tukitoimenpiteitä, koska ne eivät olleet perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio ei myöskään vastustanut alueellisen lain (Sicilia) nro 13/86 ⁽³⁾ 9 pykälään ja 15 pykälän 3 momenttiin ja sitä seuraaviin momentteihin sisältyvien tukien uudelleenrahoitusta. Samassa kirjeessä komissio kuitenkin ilmoitti Italialle aikovansa tarkastella kyseisiä tukia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti lyhytaikaisina korkotuettuina lainoina myönnettyjen tukien yleisten arviointiperusteiden vahvistamisen yhteydessä.
- (10) Samassa kirjeessä komissio ilmoitti Italialle myös päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän sekä luonnonmullistusten seurauksena myönnettävää maataloustukea koskevien Italian kansallisen lainsäädännön säännösten osalta.
- (11) Komissio perusteli päätöstään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely sekä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän että luonnonmullistusten seurauksena myönnettävää maataloustukea koskevien Italian kansallisen lainsäädännön säännösten osalta sillä, että oli mahdotonta arvioida käytännössä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän (joissa otetaan käyttöön tukitoimenpiteitä luonnonmullistuksista kärsineiden maatalousyritysten hyväksi) yhteensopivuutta asiaa koskevien yhteisön säännösten kanssa, jollei samalla oteta huomioon myös asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, johon laissa nro 6/93 jatkuvasti viitataan ja jossa säädetyn tuen kasautumisen mahdollisuutta tarkasteltavana olevien tukien kanssa ei voida sulkea pois. ⁽⁴⁾
- (12) Voidakseen tarkastella alueellista lakia nro 6/93 ja arvioida luonnonmullistuksiin liittyvää kansallista lainsäädäntöä komissio kehotti menettelyä aloittaessaan Italian viranomaisia toimittamaan seuraavat tekstit, joita sille ei ollut annettu tiedoksi perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti:
- kaikki kyseiseen ajankohtaan mennessä annetut säädökset, jotka liittyvät 15 päivänä lokakuuta 1981 annetun kansallisen lain nro 590 (kansallisen solidaarisuusrahaston uudet määräykset) sisältöön, muuttamiseen tai soveltamiseen; kyseinen laki oli luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki, johon laissa nro 6/93 viitattiin ja jonka kanssa lakia nro 6/93 oli arvioitava,
 - kaikki kyseiseen ajankohtaan mennessä annetut säädökset, jotka liittyvät 6 päivänä joulukuuta 1990 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 367 sisältöön, muuttamiseen tai soveltamiseen; kyseisen säädöksen sisältö siirrettiin lainsäädäntöön parlamentin 30 päivänä tammikuuta 1991 vahvistamalla lailla nro 31 (maatalousvuonna 1989—1990 vallinneen poikkeuksellisen kuivuuden koettelemien maatalous- ja karjankasvatustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet) ⁽⁵⁾, jota koskevista erityisistä poikkeuksista ja helpotuksista säädetään lain nro 6/93 1 ja 6 pykälässä,

⁽³⁾ Vrt. alaviite 2.

⁽⁴⁾ Erityisesti menettelyä aloittaessaan komissio totesi, että vaikka tietystä mielessä olisikin ollut mahdollista arvioida erillään toisaalta lain nro 6/93 1 ja 6 artiklaa ja toisaalta sitä kansallista lainsäädäntöä, johon kyseinen laki perustuu, käytännössä oli mahdotonta olla huomioimatta yhteyksiä alueellisen säädöksen sisällön ja luonnonmullistuksia koskevan kansallisen lainsäädännön välillä, kun tarkasteltavana olevassa laissa sekä viitattiin tähän lainsäädäntöön että säädettiin sen uudelleenrahoituksesta ja muuttamisesta. Molemmissa kansallisissa säädöksissä vahvistettiin tukitoimenpiteitä, joiden kasautumisen mahdollisuutta alueellisten tukien kanssa ei kyseisenä ajankohtana käytettävissä olleiden tietojen perusteella voitu sulkea pois. Lisäksi alueellisessa laissa tarkoitettujen tuen saamisedellytykset vahvistettiin kansallisissa säädöksissä. Edellä mainittujen tietojen puuttuessa komissio päätteli, että sillä ei ollut käytettävissään riittävästi tietoa sen varmistamiseksi, ovatko alueelliset tukitoimenpiteet luonnonmullistusten tiloille aiheuttamien vahinkojen korvaamista koskevien yhteisön vaatimusten mukaisia.

⁽⁵⁾ Joulukuun 6 päivänä 1990 annettu asetus (decreto-legge) nro 367 (julkaistu Italian tasavallan virallisen lehden yleisen sarjan numerossa 285, 6.12.1990); säädöksen sisältö siirrettiin lainsäädäntöön parlamentin 30 päivänä tammikuuta 1991 vahvistamalla lailla nro 31 maatalousvuonna 1989—1990 vallinneen poikkeuksellisen kuivuuden koettelemien maatalous- ja karjankasvatustilojen hyväksi toteutettavista hätätoimenpiteistä (saman virallisen lehden sivu 3).

- 14 päivänä helmikuuta 1992 annettu laki nro 185 (kansallisen solidaarisuusrahaston soveltamista koskevat uudet säännöt) sekä kaikki sen muuttamista, sisällyttämistä ja soveltamista koskevat säännökset; kyseinen laki oli — ja on edelleen — luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki,
 - 13 päivänä toukokuuta 1985 annettu kansallinen laki nro 198 ⁽⁶⁾, jota koskevista erityisistä poikkeuksista ja helpotuksista säädetään lain nro 6/93 1 ja 6 pykälässä, sekä kaikki sen muuttamista, sisällyttämistä ja soveltamista koskevat säännökset,
 - kaikki edellä mainittuihin säädöksiin liittyvät tiedot, joiden avulla voidaan määritellä niihin sisältyvien toimenpiteiden soveltamisala, tukien myöntämisperusteet sekä valtion, alueiden ja provinssien tukien myöntämiseen liittyvät toimivaltuudet.
- (13) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽⁷⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa.
- (14) Italian viranomaiset esittivät komissiolle 12 huhtikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa luonnonmullistuksia koskeviin kansallisiin säännöksiin liittyvän menettelyn aloittamisesta sekä toimittivat kaikki menettelyn aloittamisen yhteydessä pyydetty kansalliset säädökset. Italian viranomaisten mukaan alueellista lakia nro 6/93 koskevien huomautusten esittäminen kuului Sicilian alueviranomaisille; nämä eivät kuitenkaan ole esittäneet huomautuksia.
- (15) Komissio pyysi 19 huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä Italian viranomaisilta lisätietoja luonnonmullistuksiin liittyvästä kansallisesta lainsäädännöstä ja alueellisesta laista nro 6/93. Viimeksi mainitun lain osalta komissio pyysi edellä mainitussa kirjeessä uudelleen eräitä tietoja, joita se oli halunnut jo aiemmissa Italian viranomaisille lähettämissään lisätietopyynnöissä mutta joihin se ei ollut saanut näiltä vastausta. Samassa kirjeessä ⁽⁸⁾ komissio korosti Italian viranomaisille tarvetta vastata täsmällisesti tällaisiin pyyntöihin, koska muussa tapauksessa komission olisi pakko tehdä päätöksensä yksinomaan senhetkisten käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (16) Italian viranomaiset toimittivat komissiolle 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä luonnonmullistuksiin liittyvää kansallista lainsäädäntöä koskevat tiedot, joita se oli pyytänyt 19 päivänä huhtikuuta 2000. Alueellisen lain nro 6/93 osalta Italian viranomaiset täsmensivät, että ne olivat pyytäneet Sicilian alueviranomaisia toimittamaan selvityksen asiasta. Komissio ei kuitenkaan koskaan saanut kyseistä selvitystä.
- (17) Tammikuun 29 päivänä 2001 Italian viranomaiset toimittivat myös kaksi muuta lakiin nro 185/92 liittyvää säädöstä: ministeriön säädös (decreto ministeriale, D.M.) nro 100460 lain nro 185/92 (18.3.1993) 6 pykälän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja presidentin asetus (Decreto del Presidente della Repubblica, D.P.R.) nro 324 (17.5.1996). Samassa kirjeessä Italian viranomaiset ilmoittivat, että ministeriön säädöstä nro 100460 (18.3.1993) ei ollut koskaan sovellettu käytännössä.
- (18) Komission yksiköt päättivät 13 päivänä marraskuuta 2002 jakaa tarkasteltavana olevan kokonaisuuden kolmeen erilliseen osaan: valtiontuki C 12/A/95, joka koskee kaikkia Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myöntämiä tukia luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi; valtiontuki C 12/B/95, joka koskee kaikkia Italian viranomaisten 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä tukia; sekä valtiontuki C 12/C/95, joka koskee 12 päivänä tammikuuta 1993 annetun alueellisen lain nro 6 1 ja 6 pykälää sekä niissä mainittua kansallista lainsäädäntöä.

⁽⁶⁾ Toimenpiteet poikkeuksellisten luonnonmullistusten sekä joulukuussa 1984 ja tammikuussa 1985 vallinneiden epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Uudet säännöt, joilla helpotetaan pääsemistä osalliseksi 15 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa nro 590 säädetyistä maatalousalan tuista. Italian tasavallan virallinen lehti nro 118, 21.5.1985.

⁽⁷⁾ EYVL C 295, 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Komission kirje VI/10837, 19.4.2000.

- (19) Komissio ilmoitti Italialle 10 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä 9 päivänä heinäkuuta 2003 tekemänsä päätöksen C(2003) 2048 lopullinen valtiontuesta C 12/A/95, joka koskee kaikkia Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myöntämiä tukia luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi.
- (20) Italian viranomaiset korostivat 7 päivänä elokuuta 2003 päivätyssä kirjeessään, että koska maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽⁹⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat') 11.5 kohdan italiankielisen käännöksen epätarkkuus on johtanut tuensaajia harhaan, valtiontukea C 12/A/95 koskevan päätöksen 129 kohdassa esitetyt maatalouden yhteismarkkinoille soveltumattoman vakuumustuen takaisinperinnästä luopumista koskevat näkökohdat ovat sovellettavissa myös vastaaviin tukiohjelman C 12/B/95 tukiin.
- (21) Italian viranomaiset ilmoittivat 23 päivänä syyskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä lakiluonnoksesta, jonka tarkoituksena oli lain nro 185/92 kumoaminen ja sen korvaaminen uudella, suuntaviivojen 11 kohdan mukaisella lailla (valtiontuki nro N 449/2003).
- (22) Italian viranomaiset toimittivat 21 päivänä marraskuuta 2003 päivätyllä ja 24 päivänä marraskuuta 2003 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä (jota täydennettiin 25 päivänä marraskuuta 2003 päivätyllä faksilla) lisätietoja ja selvityksiä lain nro 185/92 soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.
- (23) Tämä päätös koskee ainoastaan Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä valtiontukia, toisin sanoen valtiontuen C 12/B/95 yhteydessä tarkasteltavia tukia. Italian lain 185/92 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myöntämiä tukia sekä 12 päivänä tammikuuta 1993 annetun alueellisen lain nro 6 1 ja 6 pykälän ja muiden niissä mainittujen kansallisten säädösten mukaisesti myönnettyjä tukia tarkastellaan valtiontukien C 12/A/95 ja C 12/C/95 yhteydessä ja niitä käsitellään erillisissä päätöksissä.

II KUVAS

Lain nro 185/92 sisältö

- (24) Helmikuun 14 päivänä 1992 annettu laki nro 185 on luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki. Edelleen voimassa olevassa laissa säädetään toimenpidekokonaisuudesta viljelijöiden maataloustuotannolle tai tuotantovälineille luonnonmullistusten, epäsuotuisien sääolosuhteiden tai eläintautien seurauksena aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi.
- (25) Varat edellä mainittujen tapahtumien viljelijöille aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi ovat peräisin kansallisesta solidaarisuusrahastosta, josta myönnetään yksittäisille alueille korvausten edellyttämät määrät. Vuonna 1970 perustetun rahaston myötä otettiin käyttöön automaattinen mekanismi, jonka avulla voidaan toteuttaa erityisiä toimenpiteitä aktiivisen ja passiivisen varautumisen turvaamiseksi maatalousalalla ilman että joudutaan joka kerta soveltamaan erillisiä rahoitussäädöksiä.
- (26) Laki sisältää kaksitoista pykälää, ja siinä säädetään neljään ryhmään jaotelluista toimenpiteistä:
1. viljelijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi;
 2. eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet;
 3. tuet aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille;
 4. vakuutusmaksujen maksamiseen myönnettävät tuet (passiivinen varautuminen).

⁽⁹⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2, julkaistu oikaistuna uudelleen EYVL C 232, 12.8.2000, s. 17.

- (27) Laissa ei täsmennetä tuen myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Lain yksityiskohtaiset soveltamissäännöt on esitetty muun muassa 28 päivänä toukokuuta 1992 päivätyssä yleiskirjeessä nro 7 (jäljempänä 'yleiskirje'), jonka Italian maatalousministeriö on lähettänyt kaikille alueille, Bolzanon ja Trenton autonomisille provinsseille, maatalousalan luottolaitoksille ja useille maatalousalan ammatillisille järjestöille. Italian viranomaiset toimittivat yleiskirjeen komissiolle heti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisen jälkeen. Lakia nro 185/92 ei voida tarkastella perehtymättä myös yleiskirjeeseen, joten niitä molempia on arvioitava yhdessä.

Viilijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi (lain nro 185/92 3, 4 ja 5 pykälä)

- (28) Lain nro 185/92 3 pykälässä määritellään maatalousalan hyväksi toteutettavat erityyppiset tukitoimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotantotoiminnan elpymistä luonnonmullistusten tai epäsuotuisien sääolosuhteiden jälkeen. Edellä mainitussa pykälässä tarkoitetusta tuesta pääsevät osallisiksi yksittäiset maatalousyritykset tai niiden yhteenliittymät sellaisilla alueilla, joiden toimivaltaiset alueviranomaiset ovat todenneet kärsineen luonnonmullistuksesta tai epäsuotuisista sääolosuhteista. Näin ollen alueviranomaisten tehtävänä on vahvistaa, että kyseessä on poikkeuksellinen tapahtuma, josta on aiheutunut tosiasiallista vahinkoa ⁽¹⁰⁾.
- (29) Lain nro 185/92 3 pykälän mukaan tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että asianomaisille maatalousyrityksille aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia niiden myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, lukuun ottamatta eläintappioita. Menetyksen prosenttiosuutta laskettaessa otetaan huomioon myös aikaisempien poikkeuksellisten tapahtumien samalle tilalle ja sadolle saman markkinointivuoden aikana aiheuttamat tappiot. Säädöksessä, jolla lain nro 185/92 3 pykälän 1 momenttia on edelleen muutettu, toisin sanoen lain 388/2000 127 pykälän 1 momentissa, selvennetään, että tuen edellytyksenä on, ettei luonnonmullistuksista samalle tilalle aiheutuneista vahingoista ole aiemmin maksettu korvauksia.
- (30) Laissa nro 185/92 ei täsmennetä, millaisista "luonnonmullistuksista tai poikkeuksellisista epäsuotuisista sääolosuhteista" viljelijät voivat saada korvausta. Italian viranomaiset täsmensivät kuitenkin 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että erityyppisten tapahtumien luonne eritellään 28 päivänä toukokuuta 1992 päivätyssä yleiskirjeessä nro 7. Yleiskirjeen liitteenä olevassa vakiolomakkeessa, johon mahdollisten tuensaajien on merkittävä aiheutuneet vahingot, luetellaan seuraavat tapahtumat: raekuurot, jäätyminen, pitkäaikaiset sateet, kuivuus, poikkeuksellisen runsaat lumisateet, kaatosade, scirocco-tuuli, maanjäristys, trombi, halla, myrskytuuli ja myrsky merialueella. Samassa kirjeessä Italian viranomaiset täsmensivät myös, että kyseiset tapahtumat katsotaan poikkeuksellisiksi ainoastaan silloin, kun niiden myyntikelpoiselle bruttotuotannolle aiheuttamien vakavien vahinkojen

⁽¹⁰⁾ Lain nro 185/92 2 pykälässä säädetään, että kun alueellinen hallinto on maatalouden alueellisten tarkastuselinten laatimien teknisten selvitysten perusteella rajannut alueet, joilla luonnonmullistuksia tai niihin rinnastettavia poikkeuksellisia sääolosuhteita on esiintynyt, ja määrittänyt vahinkojen määrän, maatalousministeriö selvittää luonnonmullistuksen vaikutukset ja toteaa tapahtuman poikkeuksellisen luonteen säädöksessä, jossa sallitaan tukitoimien myöntäminen tiloille, joille aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta. Toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien, luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien ilmiöiden vuoksi 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen maksettavia tukia koskevien tietojen mukaan kunkin ilmiön poikkeuksellisuuden ja ilmiöistä seuranneiden vahinkojen arvioinnissa käytettävät tekniset tiedot (säätieteelliset tiedot mukaan luettuina) ilmoitetaan erityisissä teknisissä muistioissa, jotka maatalouden alueelliset tarkastuselimet laativat tapauskohtaisesti asianomaisen ilmiön jälkeen. Kunkin sellaisen poikkeuksellisen tapahtuman tai tapahtumasarjan osalta, josta aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia kärsineiden yritysten myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, ja valmisteltuaan asian alueiden esittämiin selvityksiin perustuen, maatalousministeriö antaa säädöksen, jossa todetaan tapahtuman poikkeuksellinen luonne. Esimerkiksi tässä kuvatussa menettelyssä ja tiedoista, joiden perusteella sääilmiöiden poikkeuksellisuus on todettu, kansalliset viranomaiset ovat lähettäneet Siciliassa (Agrigento) ajanjaksolla 2001/2002 vallinnutta kuivuutta koskevan asiakirjakokonaisuuden. Samassa kirjeessä toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat, että edellä kuvatun menettelyn perusteella on vuosien 2000—2003 osalta tähän mennessä annettu 370 sääilmiöiden poikkeuksellista luonnetta koskevaa päätöstä alla ilmoitetuille alueille, ja että he ovat toimittaneet kopiot kyseessä olevista päätöksistä (kussakin päätöksessä esitetään poikkeuksellisen sääilmiön kuvaus, tapahtuma-aika ja -paikka sekä kansallisen lain nro 185/92 mukaiset tuet, joita voidaan myöntää). Alueet, joiden osalta maatalousministeriö on antanut edellä mainittuja sääolosuhteisuuden poikkeuksellista luonnetta koskevia päätöksiä vuosina 2000—2003, ovat seuraavat: Piemonte (28 säädöstä); Valle d'Aosta (yksi päätös); Lombardia (21 päätöstä); Liguria (15 päätöstä); Trenton autonominen provinssi (12 päätöstä); Bolzanon autonominen provinssi (3 päätöstä); Veneto (20 päätöstä); Friuli-Venezia Giulia (16 päätöstä); Emilia-Romagna (26 päätöstä); Toscana (20 päätöstä); Marche (13 päätöstä); Umbria (20 päätöstä); Lazio (9 päätöstä); Campania (39 päätöstä); Abruzzo (14 päätöstä); Molise (9 päätöstä); Puglia (31 päätöstä); Basilicata (9 päätöstä); Calabria (19 päätöstä); Sicilia (36 päätöstä); Sardegna (9 päätöstä).

suuruus on vähintään 35 prosenttia. Italian viranomaiset selvensivät edelleen marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, joka koski 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia, että joka tapauksessa lain nro 185/92 mukaisien tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi (toisin sanoen jotta tuensaaja voisi saada valtiontukea) molempien seuraavista edellytyksistä on täyttyttävä:

a) vahinkoa kärsineelle viljelmälle aiheutuneen vahingon määrän on oltava vähintään 35 prosenttia;

b) myyntikelpoisen bruttotuotannon menetyksen on oltava vähintään 35 prosenttia. ⁽¹¹⁾

- (31) Sen paremmin laissa kuin yleiskirjeessäkään ei esitetä myyntikelpoisen bruttotuotannon laskemisessa käytettäviä yksityiskohtaisia sääntöjä. Marraskuun 20 päivänä 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaiset ilmoittivat, että käytetty laskentamenetelmä perustui kolmeen laskelmaan:

a) Tavanomainen myyntikelpoinen bruttotuotanto:

- Tilan tuotantovälineiden perusteella arvioidaan tavanomaisissa olosuhteissa (ei vahinkoja) saavutettavan tuotannon määrät, joista vähennetään tilalla käytettyjen tuotteiden määrä. Määritetään kyseisen tuotannon rahallinen arvo.
- Määritetään muut kyseisen vuoden aikana saadut tai odotettavissa olevat lisätulot, mukaan luettuna mahdollinen tulotuki ⁽¹²⁾.
- Tavanomainen myyntikelpoinen bruttotuotanto on tuotannon arvon ja lisätulojen yhteenlaskettu määrä.

b) Tosiasiallinen myyntikelpoinen bruttotuotanto vahingon jälkeen:

- Edellä käytettyjen perusteiden mukaisesti arvioidaan poikkeuksellisen tapahtuman jälkeen saavutettavan tuotannon määrät ja rahallinen arvo.
- Määritetään muut kyseisen vuoden aikana saadut tai odotettavissa olevat lisätulot, mukaan luettuna mahdollinen tulotuki ⁽¹³⁾.
- Vahingon jälkeen saavutettavan tuotannon arvon ja lisätulojen yhteenlaskettu määrä on tosiasiallinen myyntikelpoinen bruttotuotanto vahingon jälkeen.

c) Vahingon vaikutuksen laskeminen

- Vahingon aiheuttaneen poikkeuksellisen tapahtuman jälkeen saavutettavan myyntikelpoisen bruttotuotannon ja tavanomaisen myyntikelpoisen bruttotuotannon välinen suhde ilmaisee vahingon prosentuaalisen vaikutuksen myyntikelpoiseen bruttotuotantoon.

- (32) Italian viranomaiset ilmoittivat 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustieteellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Italian viranomaiset katsoivat, että tämä menetelmä on näin ollen täysin suuntaviivojen 11.3.2 kohdassa ⁽¹⁴⁾ tarkoitetun laskutavan mukainen, koska tuen saamisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) ja tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

⁽¹¹⁾ Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan siinä tapauksessa, että poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittama maatalousyrittäjä on tuottanut vain yhtä tuotetta tai lajiketta ja tilan kaikki viljelmät ovat vahingoittuneet yhtä paljon, nämä kaksi edellytystä ovat yhdenmukaiset (viljelmälle aiheutunut 35 prosentin suuruinen vahinko ja 35 prosentin suuruinen myyntikelpoisen bruttotuotannon menetykset). Jos sen sijaan poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittamalla tilalla viljellään useampia tuotteita, viljelmälle (esim. maissi-) koituneen vahingon on oltava paljon suurempi kuin 35 prosenttia (esim. 80 prosenttia), jotta menetys kokonaisuudessaan, ottaen huomioon myös muut, vahingoittumattomat tuotteet (esimerkiksi vihannekset), olisi vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.

⁽¹²⁾ Italian viranomaiset korostivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen, lain 388/2000 127 pykälän 1 momentin mukaisten muutosten tultua voimaan, vahingon vaikutusta laskettaessa myyntikelpoiseen bruttotuotantoon eivät sisälly Euroopan unionin myöntämät maksut tai muut tuet.

⁽¹³⁾ Vrt. edellinen alaviite.

⁽¹⁴⁾ Vrt. alaviite 9.

- (33) Infrastruktuurille ja maanparannustöille aiheutuneen vahingon osalta yleiskirjeessä todetaan, että tavanomaisesta vuodenaikojen vaihtelusta tai huolimattomuudesta, taitamattomuudesta, huollon puutteesta tai luonnollisesta kulumisesta johtuvien vahinkojen kustannuksia ei rahoiteta kansallisesta solidaarisuusrahastosta. Tapahtuman poikkeuksellisuus arvioidaan virallisista säätiedoista hankittavien kiistattomien teknisten tietojen perusteella ja sitä verrataan edeltävien vuosien tietoihin viitaten ajanjaksoon, jonka on oltava riittävän pitkä ollakseen tilastollisesti merkittävä. ⁽¹⁵⁾
- (34) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan vahinko lasketaan yksittäisen tilan osalta ottaen huomioon toteutumatta jääneet viljelijän tavanomaiset kustannukset.
- (35) Marraskuussa 2003 päivätyssä, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa kirjeessään Italian viranomaiset täsmensivät lisäksi, että tuen määrä lasketaan niiden viljelmien perusteella, joille aiheutunut vahinko on vähintään 35 prosenttia. Italian viranomaisten mukaan menetys, jonka arvo on vähemmän kuin 35 prosenttia, ei ole korvauksen myöntämisen kannalta merkittävä ja sen katsotaan kuuluvan yrityksen tavanomaisen riskin piiriin. Samassa kirjeessä Italian viranomaiset selvensivät edelleen, että suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti ⁽¹⁶⁾ vakuutettuja viljelmiä pidetään "vahingoittumattomina" eikä vakuutetuille viljelmille aiheutuneita vahinkoja oteta huomioon tuen määrää laskettaessa.
- (36) Lain nro 185/92 3 pykälässä säädetään, että edellä mainitut vaatimukset täyttävät tilat voivat päästä osallisiksi seuraavista toimenpiteistä:

a) Kiireelliset hätätoimenpiteet

Pykälässä viitataan 15 päivänä lokakuuta 1981 annetun lain nro 590 1 pykälässä ja sen myöhemmissä muutoksissa tarkoitettuihin kiireellisiin hätätoimenpiteisiin.

Edellä mainitun yleiskirjeen perusteella voidaan otaksua, että tällaista tukea myönnetään huomattavan vakavien vahinkojen ja erityistilanteiden yhteydessä, jolloin kiireelliset toimenpiteet ovat tarpeen. Tähän luokkaan kuuluvat kertaluonteiset tuet, joiden tarkoituksena on kattaa osittain viljelijälle aiheutunut vahinko, ottaen huomioon erityisesti tuotteille aiheutuvien vahinkojen rajoittamisesta johtuvat kustannukset, kuten kuljetus-, varastointi-, käsittely- ja jalostuskustannukset. Italian viranomaisten alueille lähettämässä yleiskirjeessä luetellaan seuraavat toimenpiteet:

- hehtaarituki kokonaan tai osittain menetetyn sadon yhteydessä,
- tuki, jonka määrä on enintään 40 prosenttia karjan menetyksestä johtuvista vahingoista ja enintään 30 prosenttia kalustovahingoista,
- enintään 5 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki tilan rakennelmien kiireellisiin korjauksiin ⁽¹⁷⁾,
- enintään 50 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki tilan infrastruktuurien peruskorjaamiseen,
- tuki, jonka määrä on enimmillään 100 prosenttia karjan keräämisestä, suojaamisesta ja ruokinnasta aiheutuvista kustannuksista; tämä korvaus on rajattu hätätilanteen kestoajaksi, ja sitä maksetaan enintään kuuden kuukauden ajalta,
- tuki, jonka määrä on enintään 90 prosenttia tuotteille aiheutuvien vahinkojen lieventämiseksi tarvittavista kustannuksista.

- b) Enintään 3 miljoonan Italian liiran suuruinen pääomatuki päätoimisille viljelijöille ja maatalousyrityksille, jotka harjoittavat päätoimisesti maanviljelyä. Tuki voidaan nostaa 10 miljoonaan liiraan sellaisten tilojen osalta, jotka ovat kärsineet erikoistuneeseen kasvihuoneviljelyyn kohdistuneita

⁽¹⁵⁾ Toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen maksettavia tukia koskevien tietojen mukaan kunkin ilmiön poikkeuksellisuuden ja ilmiöistä seuranneiden vahinkojen arvioinnissa käytettävät tekniset tiedot (säätieteelliset tiedot mukaan luettuina) ilmoitetaan erityisissä teknisissä muistioissa, jotka maatalouden alueelliset tarkastuselimet laativat tapauskohtaisesti asianomaisen ilmiön jälkeen.

⁽¹⁶⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽¹⁷⁾ Kyseiset määrät on vahvistettu laissa nro 185/92 ja siihen liittyvässä yleiskirjeessä; niissä ei ole otettu huomioon myöhempiä muutoksia.

vahinkoja. Tuki voi kattaa enimmillään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja sen tarkoituksena on auttaa viljelijöitä käyttöpääoman uudelleenmuodostamisessa. Muut kuin päätoimista viljelyä harjoittavat maataloustuottajat voivat saada yksinomaan viisivuotisia korkotukilainoja.

- c) Viisivuotiset korkotukilainat, jotka mahdollistavat tilan toiminnan jatkumisen poikkeuksellisen tapahtuman ilmenemisvuonna ja sitä seuraavana vuonna. Laina voi kattaa myös tapahtuman ilmenemisvuonna erääntyvät lainojen lyhennyserät edellyttäen, että takaisinmaksua lykätään ainoastaan kerran ja enintään 24 kuukautta.
- d) Kymmenvuotiset korkotukilainat vahingoittuneiden tilan rakennelmien ja kiinteistöjen peruskorjaamista, uudelleenrakentamista ja muutostöitä varten, puiden ja taimien istuttaminen, kasvihuoneet ja tilan liikennöntialueet mukaan luettuina. Tämä tuki voidaan vaihtoehtoisesti myöntää pääomatukena, jonka määrä on 80 prosenttia pienten tilojen, 65 prosenttia keskisuurten tilojen ja 50 prosenttia suurten tilojen tosiasiallisista kustannuksista. Tukea voidaan myöntää rakennusten uudelleenrakentamiseen ja peruskorjaamiseen, maa-alueiden kunnostamiseen, puiden istuttamiseen, koneiden ja kaluston korjaamiseen ja huoltoon, tuotteiden säilytys- ja jalostustilojen kunnostamiseen, siementen hankintaan ja tuotannontekijöiden palauttamiseen liittyviin toimenpiteisiin.
- e) Viisivuotiset korkotukilainat kaupan pitämistä ja jalostustoimintaa harjoittaville osuuskunnille ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti hyväksytyille tuottajien yhteenliittymille, joille on niiden jäsenten tuotannon kärsimien vahinkojen seurauksena aiheutunut tulonmenetyksiä, joiden määrä on vähintään 35 prosenttia kahden viimeisen vuoden keskimääräiseen tulotasoon ja kaupan pidettyyn tuotantoon verrattuna. Huomioon otetaan ainoastaan sellaiset tulonmenetykset, jotka johtuvat poikkeuksellisen tapahtuman välittömästi aiheuttamasta menetetyistä tuotannosta. Mukaan ei lasketa muista tekijöistä, kuten osuuskuntien toiminnassa tapahtuneista muutoksista, jäsenten lukumäärän vaihteluista tai muuttuneista maatalouskäytännöistä, johtuvaa tulotason alenemista. Tuen piiriin eivät myöskään kuulu osuuskunnat, jotka ostavat markkinoilta enemmän kuin puolet jalostamastaan kokonaismäärästä. Korkotukilainan määrä lasketaan suhteessa kiinteisiin ylläpitokuluihin ja sitä myönnetään tulonvähennyksen prosenttimäärän rajoissa.
- f) Hedelmä- ja vihannesalan osuuskunnille ja hyväksytyille tuottajien yhteenliittymille voidaan myöntää erityistukea sellaisten sitrushedelmien varastointiin, joita ei voida pitää kaupan, sekä omenakasvien, "pomaceae" (omenat ja päärynät), tislaukseen.
- g) Alueet voivat lisäksi myöntää tukea enimmillään 100 prosenttia tie- ja vesiliikenneverkon kunnostamiseen.

(37) Lain nro 185/1992 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen ⁽¹⁸⁾ kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta 2002 annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

(38) Edellä mainittujen lain nro 185/92 3 pykälässä säädettyjen toimenpiteiden lisäksi saman lain 4 pykälässä säädetään tukikelpoisuusedellytykset täyttävien maatalousyritysten toimintaansa varten ottamien lainojen takaisinmaksuaikojen pidentämisestä. Näihin maksueriin sovelletaan korkotukea. Lain 5 pykälässä samat yritykset vapautetaan osittain tapahtuman ajankohtaa seuraavien kahden toista kuukauden aikana erääntyvistä maatalousyrityksien sosiaaliturvamaksuista. Alennuksen määrä on vähintään 20 ja enintään 50 prosenttia maksettavasta määrästä.

⁽¹⁸⁾ Asetuksen 6 pykälässä säädetään, että säädös tulee voimaan sen julkaisemista Italian tasavallan virallisessa lehdessä (16.9.2002) seuraavana päivänä.

Eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet (lain nro 185/92 6 pykälä)

- (39) Lain 6 pykälässä sallitaan, että tuottajien yhteenliittymät myöntävät tulotukea sellaisten eläintautien vuoksi vaikeuksiin joutuneille karjankasvattajille, joiden osalta 2 päivänä kesäkuuta 1988 annetussa laissa nro 218 edellytetään karjan pakkoteurastusta. Tukea vahvistettaessa otetaan huomioon toimivaltaisten viranomaisten määräämän karjankasvatuksen keskeyttämisen seurauksena menetetty tuotanto. Valtion rahoitusosuus on enimmillään 50 prosenttia sosiaaliturvakassan tosiasiallisista kustannuksista.
- (40) Kyseisessä pykälässä mainitaan, että lain soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään maatalousministeriön antamassa erillisessä säädöksessä. Komission pyynnöstä Italian viranomaiset toimittivat asianomaisen säädöksen (18 päivänä maaliskuuta 1993 annettu ministeriön säädös nro 100460), jota viranomaisten ilmoituksen mukaan ei ole koskaan sovellettu käytännössä (vrt. 31 päivänä tammikuuta 2001 päivätty faksi, joka vahvistettiin myöhemmin marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä).
- (41) Siinä säädetään tukitoimenpiteistä seuraavien eläintautien vuoksi vaikeuksissa olevien karjankasvattajien hyväksi: suu- ja sorkkatauti, klassinen sikarutto, afrikkalainen sikarutto, *vesicular stomatitis* -tauti ja paiseinen keuhkotulehdus. Tukea voivat saada ainoastaan sellaiset maatalousyritykset, jotka ovat jonkin maataloustuottajien etua valvovan yhteenliittymän jäseniä, jotka ilmoittavat tilalla olevien eläinten lukumäärän kunkin vuoden 30 päivään maaliskuuta mennessä, maksavat jäsenmaksunsa ja sitoutuvat noudattamaan kaikkia karjatilojen terveyttä ja hygieniaa koskevia sääntöjä ja määräyksiä. Tuki voi olla enintään 40 prosenttia teurastettua karjaa vastaavasta myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, jolle säädöksessä vahvistetaan vuotuinen arvo täysikasvuista eläintä kohden. Tuen määrässä (enintään 40 prosenttia) otetaan huomioon tilan kiinteät kustannukset ja se, onko eläimet merkitty kantakirjaan. Tuki on suhteessa karjankasvatustoiminnan keskeyttämisen kestoajkaan, joka saa olla enintään kuusi kuukautta nautaeläinten ja kolme kuukautta sikojen, lampaiden ja vuohien kohdalla. Valtiontuki maksetaan yhteenliittymille vasta niiden lopullisen tilien hyväksymisen jälkeen, toimivaltaisille alueviranomaisille esitettyä hakemusta vastaan. Vaihtoehtoisesti yhteenliittymät voivat päättää käyttää lain nro 185/92 9 pykälän 1 momentin b alamomentissa tarkoitettuja vakuutusopimuksia.

Tuet aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille (lain nro 185/92 8 artikla)

- (42) Tukea, jonka määrä on enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, voidaan myöntää (peltoviljelyä harjoittavien) tilojen aktiivista varautumista ⁽¹⁹⁾ epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille, pilottihankkeet mukaan luettuina. Niihin kuuluvat erityisesti suojaverkot raekuuroja vastaan. Tuet on tarkoitettu yhteenliittymille, jotka vastaavat hankkeiden toteuttamisesta. Lisäksi edellä mainitun tuen avulla toteutettujen laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää 50 prosentin tukea. Aktiiviset varautumishankkeet voidaan rahoittaa ainoastaan siinä tapauksessa, että aloite osoittautuu taloudellisesti kannattavaksi suhteessa vastaavista passiivisen varautumisen toimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin. Maatalousministeriö vahvistaa vähimmäisraajat, joiden alapuolella aktiivisia varautumishankkeita ei voida pitää taloudellisesti kannattavina.
- (43) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyn kirjeen sisältämien tietojen mukaan aktiivista varautumista koskevia aloitteita ei ole toteutettu, koska käytettävissä ei ilmeisesti ole asianmukaisia teknisiä keinoja luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen ehkäisemiseksi.

Vakuutusopimukset (lain nro 185/92 9 pykälä, sellaisena kuin se on korvattuna presidentin asetuksella nro 324 (17.5.1996))

- (44) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään ilmoittaneet, että lain nro 185/92 9 pykälä on korvattu 17 päivänä toukokuuta 1996 annetulla presidentin asetuksella nro 324 (maatalouden vakuutustuesta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 9 pykälän korvaamisesta), joka annettiin vakuutustukea koskevan Italian lainsäädännön saattamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

⁽¹⁹⁾ Vaihtoehtona vakuutusjärjestelmien kautta tapahtuvalle passiiviselle varautumiselle.

- (45) Presidentin asetuksen nro 324/1996 1 pykälän mukaan 25 päivänä toukokuuta 1970 annetussa laissa nro 364 ja 15 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa nro 590, jota on muutettu lailla nro 185/92, tarkoitetut yhteenliittymät voivat tehdä jäsentensä puolesta vakuutus sopimuksia poikkeuksellisten sääolosuhteiden sekä kasvi- ja eläintautien aiheuttamien tappioiden kattamiseksi (jos jäsenet eivät toimi suoraan). Vakuutus sopimukset on tehtävä yksittäisten vakuutusyhtiöiden tai komission asetuksen (ETY) N:o 3932/92 ⁽²⁰⁾ säädösten mukaisesti yhteenliittymiin kuuluvien vakuutusyhtiöiden kanssa. Vakuutusyhtiöillä on oltava lupa toimia raesateilta vakuuttamisen alalla. Viljelijöiden valittavana on kolme sopimusvaihtoehtoa ⁽²¹⁾:
- a) raekuuron, hallan, jäätyksen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen (yksittäisen sääilmiön koettelema yksittäinen viljelmä);
 - b) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan rakennelmille ja tietyille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus ylittää liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin. Vahingot voivat olla myös epäsuotuisiin sääolosuhteisiin kiinteästi sidoksissa olevien kasvi- tai eläintautien aiheuttamia (useampien poikkeuksellisten sääilmiöiden koettelema yksittäinen viljelmä tai rakennelma). Tällaisiin vakuutus sopimuksiin voivat sisältyä myös laadulle aiheutuneet vahingot;
 - c) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan pääasiallisille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus ylittää liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin (useampien poikkeuksellisten sääilmiöiden useampaan viljelmään tai rakennelmaan kohdistama vaikutus).
- (46) Liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin osalta Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että se vahvistetaan yleensä 10—15 prosentiksi.
- (47) Presidentin asetuksen nro 324/1996 2 pykälän mukaan ja toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien selvitysten perusteella tukikelpoisiin vakuutusmaksuihin myönnettävä valtiontuki (joka määritetään vuosittain ministeriön säädöksessä vakuutusalan tilastotietoihin perustuvien tunnuslukujen nojalla kutakin tuotetta koskevan vakuutuksen ja kunnan perusteella) voi olla korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista (65 prosenttia ministeriön säädöksellä yksilöidyillä erityisen riskialttiin ilmaston alueilla). Toimivaltaiset viranomaiset täsmensivät marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään lisäksi, ettei tukea ole koskaan myönnetty enempää kuin 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista, suuntaviivojen 11.5.1 kohdan mukaisesti, ja että tuen korottamista erityisen riskialttiin ilmaston alueilla ei ole koskaan sovellettu. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että valtiontuki tosiasiallisista kustannuksista on vähennetty keskimäärin 30—40 prosenttiin. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa alueellista tukea oli maksettu, kuten Trenton provinssissa, julkisen tuen kokonaismäärä ei ollut koskaan ylittänyt 65:tä prosenttia. Toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000—2003. Maatalousministeriön saamat tiedot kuitenkin osoittivat, että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista. Niissä tapauksissa, joissa tukea on maksettu luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien tapahtumien aiheuttamat menetykset kattaviin vakuutuksiin (jolloin tuki saattoi olla suurempi kuin 50 prosenttia), tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa. ⁽²²⁾
- (48) Italian viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että vakuutus sopimuksiin myönnettävää tukea on edelleen muutettu lain 388/2000 127 pykälän 4 momentilla, jossa säädetään mahdollisuudesta myöntää tukea myös yhdistyksiin kuulumattomien tuottajien yksittäin sopimiin vakuutuksiin.

⁽²⁰⁾ Komission asetus (ETY) N:o 3932/92, annettu 21 päivänä joulukuuta 1992, perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vakuutusalan sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin (EYVL L 398, 31.12.1992, s. 7).

⁽²¹⁾ Toimivaltaisten viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan ne vakuutus sopimustyytit, joiden osalta julkista tukea voidaan myöntää, ovat samat kuin lain 185/92 9 pykälässä säädetyt sopimustyytit.

⁽²²⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

- (49) Edellä mainitun säännöksen lisäksi 127 pykälä sisältää muita säännöksiä, joista Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan on jo ilmoitettu komissiolle ⁽²³⁾ tai joita ei vielä ole toteutettu ⁽²⁴⁾ ja joista on ilmoitettava ennen niiden toteuttamista. Tämä päätös ei näin ollen koske lain 388/2000 127 pykälää eikä sen soveltamista koskevia sääntöjä, ja päätöksessä otetaan huomioon 127 pykälän 4 momentti ainoastaan siltä osin kuin siinä säädetään mahdollisuudesta myöntää tukia yhdistyksiin kuulumattomien tuottajien yksittäin sopimiin vakuutuksiin.
- (50) On lisäksi huomattava, että lain nro 388/2000 127 pykälää on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen ⁽²⁵⁾ muutettu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 200 2 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

III ARVIOINTI

- (51) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (52) Laissa nro 185/92 säädetään tuen myöntämisestä julkisista varoista tietyille maatalousyrityksille, joille kiistatta koituu siitä taloudellista ja rahallista etua verrattuna muihin maatalousyrityksiin, jotka eivät pääse osallisiksi samasta tuesta. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtiontuki, joka vahvistaa tietyn yrityksen asemaa sen kilpailijayrityksiin nähden, uhkaa johtaa kilpailun mahdolliseen vääristymiseen muiden kilpailevien yritysten jäädessä tukitoimenpiteen ulkopuolelle. ⁽²⁶⁾
- (53) Tarkasteltavana olevat toimenpiteet vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska maataloustuotteiden yhteisön sisäinen kauppa on määrällisesti merkittävää. Tämä ilmenee myös seuraavasta taulukosta ⁽²⁷⁾, jossa esitetään Italian ja muun EU:n välisen maataloustuotteiden tuonnin ja viennin kokonaisarvo vuosina 1993—2001 ⁽²⁸⁾.

(milj. ecua/euroa)

KOKO MAATALOUSALA		
	VIENTI	TUONTI
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ Valtiontuki NN 64/03 (entinen N 618/02) (kiinnelainojen rahasto) ja valtiontuki N 758/2002 (jälleenvakuutusrahasto).

⁽²⁴⁾ Esimerkiksi tuet, jotka myönnetään sellaisiin vakuutussopimuksiin, jotka kattavat kaikenlaisista epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutuvat riskit tilan koko tuotannon osalta.

⁽²⁵⁾ Asetuksen 6 pykälässä säädetään, että säädös tulee voimaan sen julkaisemista Italian tasavallan virallisessa lehdessä (16.9.2002) seuraavana päivänä.

⁽²⁶⁾ Vrt. asia C-730/79 (Kok. 1980, s. 2671), perusteluosan 11 ja 12 kohta.

⁽²⁷⁾ Lähde: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamista koskeva edellytys täyttyy, jos tuensaajayritys harjoittaa sellaista taloudellista toimintaa, jonka alalla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Pelkästään se, että tuki vahvistaa yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa kilpaileviin yrityksiin nähden, johtaa siihen, että tuen voidaan katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Maatalousalan valtiontukien osalta jäsenvaltioiden välisen kaupan ja kilpailun voidaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan katsoa häiriintyvän, vaikka tuet ovat määrältään vähäisiä ja jakautuvat useiden maanviljelijöiden kesken. Vrt. asia C-113/2000, Espanjan kuningaskunta v. komissio, tuomio 19.9.2002 (Kok. 2002, s. I-7601), 30—36 ja 54—56 kohta, ja asia C-114/2000, Espanjan kuningaskunta v. komissio, tuomio 19.9.2002 (Kok. 2002, s. I-7657), 46—52 sekä 68 ja 69 kohta.

(milj. ecua/euroa)

KOKO MAATALOUSALA		
	VIENTI	TUONTI
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) Edellä olevan perusteella olisi kuitenkin muistutettava, että tuomioistuimen mukaan yritykselle myönnetty tuki voi olla luonteeltaan sellaista, että se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua, jos kyseinen yritys kilpailee muista jäsenvaltioista tulevien tuotteiden kanssa, vaikka se ei itse toimittaisikaan omaa tuotantoaan vientiin. Jos tietty jäsenvaltio myöntää tukea yritykselle, maan sisäinen tuotanto voi joko pysyä ennallaan tai kasvaa, jolloin muiden jäsenvaltioiden yritysten mahdollisuudet viedä tuotteitaan kyseisen jäsenvaltion markkinoille heikkenevät. Siksi tällainen tuki voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja aiheuttaa kilpailun vääristymistä. ⁽²⁹⁾
- (55) Tämän vuoksi komissio päätyi siihen johtopäätökseen, että tarkasteltavana olevat tukitoimenpiteet kuuluvat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätyn kiellon soveltamisalaan.
- (56) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään poikkeuksista 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kieltoon.
- (57) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa määrättyjä poikkeuksia ei ilmeisesti voida soveltaa tarkasteltavana olevassa tapauksessa tukien luonteen ja tarkoituksen vuoksi, eikä Italia ole myöskään vedonnut 87 artiklan 2 kohdan a tai c alakohdan soveltamiseen.
- (58) Myöskään 87 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ei voida soveltaa, koska tukia ei ole tarkoitettu taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.
- (59) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan osalta voidaan todeta, että kyseisiä tukia ei ole tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai Italian taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen.
- (60) Tukia ei ole myöskään tarkoitettu — eivätkä ne sovellu — 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseen.
- (61) Tarkasteltavana olevien tukien luonteen ja tarkoituksen perusteella ainoat poikkeukset, joita mahdollisesti voitaisiin soveltaa, ovat 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettut poikkeukset.

⁽²⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 102/87, komissio vastaan Ranska, 13 päivänä heinäkuuta 1988 antama tuomio (Kok. 1988, s. 4067).

Sovellettavat säännökset ja määräykset

- (62) Mahdollisuutta soveltaa jompaakumpaa edellä mainituista poikkeuksista on arvioitava valtiontuen myöntämiseen maatalousalalla sovellettavien sääntöjen perusteella. Nämä säännöt on määritelty maatalousalan valtiontukia koskevista yhteisön suuntaviivoista ⁽³⁰⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat'), jotka tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.
- (63) Suuntaviivojen 23.3 kohdan mukaisesti komissio soveltaa kyseisiä suuntaviivoja 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen sellaisiin uusiin valtiontukiin, joista tehdään ilmoitus tai joista on ilmoitus mainittuna päivänä vireillä. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽³¹⁾ 1 artiklan f alakohdan mukaista sääntöjenvastaista tukea tarkastellaan niiden sääntöjen ja suuntaviivojen mukaisesti, jotka olivat voimassa, kun tuki myönnettiin.
- (64) Laista nro 185/92 ei ollut koskaan ilmoitettu komissiolle, joten se tuli voimaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Sen vuoksi tapaus kuuluu asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f alakohdan soveltamisalaan, ja sitä olisi tarkasteltava kyseisten tukien myöntämisaikana voimassa olleiden sääntöjen mukaisesti. Näin ollen edellä mainitun lain mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myönnettyjä tukia on arvioitava ennen uusien suuntaviivojen voimaantuloa sovellettujen sääntöjen perusteella ⁽³²⁾. Tammikuun 1 päivästä 2000 alkaen myönnettyjä tukia puolestaan on arvioitava uusien suuntaviivojen perusteella.
- (65) Kuten edellä 23 kappaleessa täsmennetään, tämä päätös koskee yksinomaan Italian lain nro 185/92 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä valtiontukia. Lain nro 185/92 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnettyjä tukia sekä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän ja muiden niissä mainittujen kansallisten säädösten mukaisesti myönnettyjä tukia tarkastellaan valtiontukien C 12/A/95 ja C 12/C/95 yhteydessä ja niitä käsitellään erillisessä päätöksessä.

Viljelijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi (lain nro 185/92 3, 4 ja 5 pykälä)

- (66) Kyseisissä pykälissä otetaan käyttöön tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Jos tuet on myönnetty 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, niitä arvioidaan suuntaviivojen 11 kohdan (tuet maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi) perusteella ⁽³³⁾. Suuntaviivojen 11.2 kohdan (tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi) perusteella komissio on tähän mennessä pitänyt perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina luonnonmullistuksina maanjäristyksiä, lumivyöryjä, maanvyörymiä ja tulvia. Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisina poikkeuksellisia tapahtumina komissio on toistaiseksi hyväksynyt sodat, sisäiset levottomuudet ja lakot sekä, tietyin varauksin ja niiden laajuuden mukaan, vakavat tulipalot ydinvoimaloissa tai teollisuuslaitoksissa sekä laajaa tuhoa aiheuttavat tulipalot. Kun luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien korvaaminen, komissio sallii enintään 100 prosentin tuen aineellisten vahinkojen korvaamiseen. Korvaus lasketaan yleensä yksittäisen tuensaajan osalta, ja liian suurten korvausten välttämiseksi tuen määrästä on vähennettävä mahdolliset maksettavat maksut, esimerkiksi vakuutusmaksut. Komissio hyväksyy lisäksi viljelijöille maksettavat maatalouden tuotantovälineiden tuhoutumisesta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaamiseen tarkoitetut tuet, kunhan korvaus ei ole liiallinen.

⁽³⁰⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³²⁾ Komission valmisteluasiakirja VI/5934/86, 10.11.1986, maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävää valtiontukea sekä tällaisten riskien varalta otettujen vakuutusten maksujen kattamiseksi osittain myönnettävää valtiontukea koskevat säännöt.

⁽³³⁾ Vrt. alaviite 9.

- (67) Toisaalta suuntaviivojen 11.3 kohdan (tuki epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseksi viljelijöille) mukaisesti komissio on johdonmukaisesti katsonut, että epäsuotuisia sääoloja, kuten pakkasta, raekuuroja, hallaa, sateita ja kuivuutta, ei voida sinänsä pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina luonnonmullistuksina. Koska tällaiset tapahtumat voivat kuitenkin vahingoittaa maataloustuotantoa tai maatalouden tuotantovälineitä, komissio on hyväksynyt, että ne voidaan rinnastaa luonnonmullistuksiin, jos vahinkojen taso ylittää tietyn vähimmäismäärän, joka on vahvistettu 20 prosentiksi tavanomaisesta tuotannosta epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosentiksi muilla alueilla. Koska maataloustuotanto on luonnostaan vaihtelevaa, kyseisen vähimmäismäärän noudattaminen vaikuttaa tarpeelliselta myös sen varmistamiseksi, ettei sääolosuhteita voida käyttää tekosyynä toimintatuen maksamiselle. Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, poikkeuksellisten sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot.
- (68) Jos vahingot kohdistuvat yksivuotisiin viljelmiin, menetyksiin sovellettava 20 tai 30 prosentin vähimmäismäärä olisi määritettävä vertaamalla viljelykasvista kyseisenä vuotena saatua kokonaissatota tavanomaisena vuotena saatuun vuotuiseseen kokonaissatoon. Tavanomaisen vuoden kokonaistuotannon määrä olisi periaatteessa laskettava käyttäen kolmen edellisen vuoden keskimääristä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi. Komissio hyväksyy kuitenkin muut tavanomaisen tuotannon laskentaperusteet, esimerkiksi alueelliset viitearvot, jos se katsoo, että ne ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin. Kun tuotannonmenetys on määritetty, lasketaan maksettavan tuen määrä. Maksettava tuki ei saa liiallisten korvausten välttämiseksi ylittää määrää, joka lasketaan kertomalla tavanomaisena kautena saavutettava keskimääräinen tuotantomäärä samana kautena sovellettavalla keskihinnalla ja vähentämällä tästä tapahtuman ilmenemisvuoden tosiasiallinen tuotantomäärä kerrottuna kyseisen vuoden keskihinnalla. Tästä tuesta olisi vähennettävä mahdolliset suoraan maksetut tuet.
- (69) Menetykset olisi pääsääntöisesti laskettava yksittäisen tilan osalta erikseen. Näin on erityisesti silloin, jos tukea maksetaan paikallisesti vaikuttaneista tapahtumista johtuneiden vahinkojen korvaamiseksi. Jos epäsuotuisien sääolojen vaikutukset ovat kuitenkin olleet samat laajalla alueella, komissio hyväksyy tukien maksamisen keskimääräisten tappioiden perusteella, jos ne ovat edustavia eivätkä johda liiallisten korvausten maksamiseen yhdellekään tuensaajalle.
- (70) Jos tuotantovälineet vahingoittuvat siten, että vaikutukset kohdistuvat useammalle vuodelle (esimerkiksi hallan tuhottua osan puuistutuksista), vahingon tuottanutta tapahtumaa seuraavan ensimmäisen sadon edellisissä kohdissa esitettyä periaatetta noudattaen määritetyn todellisen prosentuaalisen menetyksen tavanomaiseen vuoteen verrattuna on oltava yli 10 prosenttia ja todellisen prosentuaalisen menetyksen kerrottuna niiden vuosien lukumäärällä, joina satoa menetetään, on oltava yli 20 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosenttia muilla alueilla.
- (71) Komissio soveltaa edellä esitettyjä arviointiperusteita vastaavasti valtiontukiin, joilla korvataan poikkeuksellisten sääolosuhteiden karjalle aiheuttamat vahingot.
- (72) Maksettavasta tuesta olisi liiallisten korvausten välttämiseksi vähennettävä vakuutus sopimusten perusteella mahdollisesti saadut korvaukset. Lisäksi olisi otettava huomioon myös tavanomaiset kustannukset, joilta viljelijä on säästynyt esimerkiksi sen takia, että satoa ei ole korjattu. Jos tällaiset kustannukset kuitenkin nousevat poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, niiden kattamiseksi voidaan myöntää lisätukea.
- (73) Poikkeuksellisten sääolosuhteiden rakennuksille ja laitteille aiheuttamien vahinkojen, esimerkiksi rakeiden lasisille kasvihuoneille aiheuttamien vahinkojen, korvaamiseen tarkoitettut tuet hyväksytään enintään 100 prosentin suuruisina todellisista kustannuksista ilman, että vahinkojen määrään sovelletaan vähimmäismääriä.
- (74) Tämän jakson mukaista tukea voidaan maksaa ainoastaan viljelijälle tai vaihtoehtoisesti tuottajien yhteenliittymälle, jonka jäsen viljelijä on. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuen määrä ei saa ylittää viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa.

Lain kattamien tapahtumien luonne ja korvaukseen oikeuttava vahingon taso

- (75) Italian lainsäädännössä mainitaan yleisesti luonnonmullistukset ja poikkeukselliset sääolosuhteet yksilöimättä niitä millään tavalla. Komissio pyysi Italian viranomaisia täsmentämään, millaiset tapahtumat oikeuttivat tietyin edellytyksin viljelijät saamaan korvauksia. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että lain kattamat tapahtumat oli yksilöity alueille ja muille asianosaisille lähetetyssä yleiskirjeessä. Sen liitteenä olevassa lomakemallissa, joka mahdollisten tuensaajien oli täytettävä aiheutuneiden vahinkojen todentamiseksi, mainittiin seuraavat tapahtumat: rakuuot, jäätyminen, pitkään jatkuneet sateet, kuivuus, poikkeuksellisen runsaat lumisateet, kaatosateet, scirocco-tuuli, maanjäristykset, trombit, halla, poikkeuksellisen kova tuuli ja myrsky merialueella.
- (76) Edellä mainituista tapahtumista ainoastaan tulvat ja maanjäristykset ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvia luonnonmullistuksia ja siten peruste korvausten myöntämiseksi vahingon laajuudesta riippumatta. Muiden tapahtumien osalta suuntaviivoissa mainitaan ainoastaan halla, rakeet, jää, sade tai kuivuus ja todetaan, että tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tilalle aiheutuneen vahingon määrän on oltava vähintään 30 prosenttia, suuntaviivoissa esitetyllä tavalla laskettuna. Suuntaviivoissa ei mainita poikkeuksellisen runsaita lumisateita, scirocco-tuulta, trombeja eikä poikkeuksellisen kovaa tuulta ja myrskyä merialueella, mutta komissio on kuitenkin joissain tapauksissa rinnastanut tällaiset tapahtumat suuntaviivoissa mainittuihin tapahtumiin⁽³⁴⁾. Kaikkien niissä mainittujen epäsuotuisien sääolojen osalta luonnonmullistuksien koettelemat maatalousyritykset ovat Italian lainsäädännön mukaan oikeutettuja korvaukseen ainoastaan siinä tapauksessa, että vahinkojen suuruus on vähintään 35 prosenttia niiden myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.
- (77) Sen paremmin laissa kuin sen selvityksenä olevassa yleiskirjeessäkään ei täsmennetä vahinkojen laskentamenetelmää. Vastauksena komission nimenomaiseen pyyntöön Italian viranomaiset antoivat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään selvityksen käytetystä laskentamenetelmästä. Kuten edellä 28—32 kappaleessa annetusta kuvauksesta ilmenee, Italian viranomaisten valitsema menetelmä tuotannonmenetysten laskemiseksi poikkeaa jossakin määrin komission ehdottamasta menetelmästä.
- (78) Komissio edellyttää, että menetysten arvo on 30 prosenttia (20 prosenttia) tavanomaisen vuoden kokonaistuotannosta, joka on laskettu käyttäen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi, mutta Italian viranomaisten edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta vahingon tapahtumisvuonna. Italian käyttämässä menetelmässä ei näin ollen edellytetä tavanomaisen tuotannon määrittämistä viiteajanjaksolla, joka vastaa ”viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi”, jonka perusteella tavanomainen tuotanto suuntaviivojen mukaan lasketaan, ja se perustuu myös ”myyntikelpoisen bruttotuotannon” menetystä koskevaan laskelmaan. Suuntaviivojen mukaisesti komissio hyväksyy kuitenkin muut tavanomaisen tuotannon laskentaperusteet, esimerkiksi alueelliset viitearvot, jos se katsoo, että ne ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin.
- (79) Marraskuussa 2003 päivätyssä, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa kirjeessään, Italian viranomaiset selvensivät, että laissa nro 185/92 tarkoitettujen tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi (toisin sanoen jotta tuensaajalle voitaisiin myöntää valtiontukea) menetysten määrän sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta on oltava vähintään 35 prosenttia⁽³⁵⁾, ja sen lisäksi viranomaiset ovat ilmoittaneet, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustie-

⁽³⁴⁾ Vrt. esimerkiksi valtiontuki N 173/2001 (Italia-Sardegna); C12/A/95 (Italia). Kaikki poikkeukselliset sääilmiöt, joiden osalta Italia on myöntänyt korvauksia lain nro 185/92 perusteella 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, ja niihin liittyvät säätioteolliset tiedot: vrt. alaviite 10.

⁽³⁵⁾ Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan siinä tapauksessa, että poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittama maatalousyritys on tuottanut vain yhtä tuotetta tai lajiketta ja tilan kaikki viljelmät ovat vahingoittuneet yhtä paljon, nämä kaksi edellytystä ovat yhdenmukaiset (viljelmälle aiheutunut 35 prosentin suuruinen vahinko ja 35 prosentin suuruinen myyntikelpoisen bruttotuotannon menetys). Jos sen sijaan poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittamalla tilalla viljellään useampia tuotteita, viljelmälle (esim. maissi-) koituneen vahingon on oltava paljon suurempi kuin 35 prosenttia (esim. 80 prosenttia), jotta menetys kokonaisuudessaan, ottaen huomioon myös muut, vahingoittamattomat tuotteet (esimerkiksi vihannekset), olisi vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.

teellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Italian viranomaisten mukaan tämä menetelmä on näin ollen täysin suuntaviivojen 11.3.2 kohdassa ⁽³⁶⁾ tarkoitettun laskutavan mukainen, koska tuen myöntämisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) ja tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

- (80) Koska viiteajanjakson tarkoituksena on taata se, että laskelmat ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin, on tarkasteltava sitä, tekeekö "viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi," koskevan viiteajanjakson puuttuminen Italian käyttämästä laskentamenetelmästä tosiasiallisesti tavanomaisen keskimääräisen tuotannon kannalta epäluotettavan, tarjoten siten mahdollisuuden väärinkäytöksiin ja vääristymiin. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että Italian viranomaisten soveltama laskutapa perustuu tilalla normaaliolosuhteissa, toisin sanoen ilman vahinkoja, saavutettavaan tuotannon tasoon. Laskentaperusteissa otetaan huomioon tilan kokonaistuotanto, josta vähennetään tilalla käytettyjen tuotteiden osuus. Tuotannon taso lasketaan sellaisten "objektiivisten" tekijöiden (tilan pinta-ala, tuotantopanokset) perusteella, jotka ovat ominaisia kyseiselle tuotantoyksikölle ja joihin eivät voi vaikuttaa kausittaiset ulkopuoliset tekijät, jotka aiheuttaisivat muutoksia tilan keskimääräiseen tuotantotasoon.
- (81) Lisäksi Italian viranomaiset ovat nimenomaisesti ilmoittaneet, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustieteellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Toimitettujen tietojen mukaan näiden arvioiden perusteella voidaan laskea tavanomainen keskimääräinen tuotanto kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja), ja näin ollen edustavan tuloksen saamiseksi on turhaa käyttää viitteenä "viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi". Tällä menetelmällä laskettuun tavanomaiseen tuotantoon eivät näet voi vaikuttaa ulkopuoliset tekijät, jotka voisivat johtaa epätavallisen runsaiden satojen kirjaamiseen. Lisäksi on pantava merkille, että menetys lasketaan yksittäisen tilan osalta eikä useamman tilaan sovellettavan keskiarvon perusteella, mikä saattaisi johtaa siihen, että tulos ei yksittäisille tiloille aiheutuneen menetyksen osalta olisi edustava, ja tämä saattaisi johtaa liiallisen tuen maksuun.
- (82) Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyn kirjeen mukaan se, että samalla tilalla aiemmin saman satovuoden aikana sattuneista luonnonmullistuksista aiheutuneet menetykset voidaan ottaa huomioon vahinkolaskelmassa, jos näiden tapahtumien vuoksi ei ole aiemmin maksettu tukia, merkitsee seuraavaa: 1) tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi epäsuotuisista sääolosuhteista on joka tapauksessa aiheuduttava 35 prosentin suuruisen vahinko viljelmille (koska vain tässä tapauksessa menetystä voidaan pitää poikkeuksellisenä); 2) tuki suhteutetaan ainoastaan sellaiseen viljelmään, jolle aiheutunut vahinko on vähintään 35 prosenttia; 3) aiemmin sattuneiden epäsuotuisien luonnonilmiöiden samalle tai muille viljelmille aiheuttamat menetykset (vahingot, joiden aiheuttamien menetysten määrä on ollut vähemmän kuin 35 prosenttia) otetaan laskelmassa huomioon vain määritettäessä vahingon vaikutusta tilan myyntikelpoiseen bruttotuotantoon eikä tukeen oikeuttavia tukia lasketa kasautuvasti.
- (83) Kuten Italian viranomaiset ovat vakuuttaneet marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, tuki lasketaan näin ollen ainoastaan niille viljelmille aiheutuneiden vahinkojen perusteella, joiden osalta vahingon vaikutus on vähintään 35 prosenttia.
- (84) Samassa kirjeessä Italian viranomaiset ovat lisäksi selventäneet, että suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti ⁽³⁷⁾ vakuutettuja viljelmiä pidetään "vahingoittumattomina" ja että vakuutetuille viljelmille aiheutunutta vahinkoa ei oteta huomioon tukea koskevassa laskelmassa.

⁽³⁶⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³⁷⁾ Vrt. alaviite 9.

- (85) Edellä esitettyjen Italian viranomaisten toimittamien tietojen ja selvitysten perusteella voidaan näin ollen päätellä, että tuotannonmenetysten laskutapa, jota Italia soveltaa korvattaessaan viljelijöille epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamia vahinkoja, voidaan pitää suuntaviivojen 11.3 kohdan mukaisena, koska tuen saamisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, ja vahingoista kärsineen tilan tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia satovuosia" (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

Tuen intensiteetti ja liian suurten korvausten mahdollisuus

- (86) Yhteisön lainsäädännön mukaan siinä tapauksessa, että edellä olevien 75—82 kappaleen edellytykset täyttyvät, viljelijöille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävä tuki voi nousta 100 prosenttiin. Missään tapauksessa myönnettävä tuki ei saa ylittää viljelijöille aiheutuneiden tosiasiallisten menetysten arvoa.
- (87) Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, että tuen määrä lasketaan niille viljelmille aiheutuneen vahingon perusteella, joiden osalta vahingon määrä on ollut vähintään 35 prosenttia (koska vahingon, jonka määrä on pienempi kuin 35 prosenttia, katsotaan kuuluvan yrityksen tavanomaisen riskin piiriin) ja että vakuutetuille viljelmille aiheutunutta vahinkoa ei suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti⁽³⁸⁾ oteta huomioon tukea laskettaessa. Italian viranomaiset vahvistivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että laskelmassa otettiin huomioon myös tavanomaiset kustannukset, joilta viljelijä on säästynyt esimerkiksi sen takia, että satoa ei ole korjattu.
- (88) Tarkasteltavana olevassa laissa säädetään, että tapahtumasta kärsineet viljelijät voivat päästä osalliseksi yhdestä tai useammasta laissa mainitusta tukitoimenpiteestä vahingon luonteen ja tilatyypin mukaan. Italian viranomaiset ovat myös täsmentäneet, että vaikka viljelijät voivat saada useamman tyyppistä tukea, liian suurten korvausten mahdollisuutta ei ole olemassa. Viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään täsmentäneet, että viljelmille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävä tuki on suhteutettava vahinkoon eikä sen määrä missään tapauksessa saa ylittää i) tuotantoketjuun investoitua pääomaa (teknisin termein määriteltynä "käyttöpääoma tai satovara", joihin sisältyvät viljelijän tuotantoon käyttämät kulut: esimerkiksi lannoittamisesta, sadonkorjuusta ja tuholaiistorjunnasta sekä teknisten tuotantotarvikkeiden, kuten siementen ja lannoitteiden, hankkimisesta jne. koituvat kulut), joka on mennyt hukkaan tuotannonmenetyksen vuoksi (kuten Italian viranomaiset ovat osoittaneet, tukea ei ole suhteutettu tosiasialliseen vahinkoon, koska siinä tapauksessa se sisältäisi myös yrityksen tuottoja); ja ii) tilalle mahdollisesti aiheutuviin lisäkustannuksiin, jotka ovat välttämättömiä tuotantoketjun saattamiseksi päätökseen. Tilan rakennelmien korjaamiseen myönnettävä tuki kattaa ainoastaan osan korjaustoihin tarvittavista kustannuksista. Tukea myöntävän viranomaisen on aina varmistettava, että vahingoista myönnettävät korvaukset eivät milloinkaan ylitä itse vahingon määrää, koska muussa tapauksessa olisi kyse sääntöjenvastaisesta ansionlisästä. Lisäksi tukien maksamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon muut mahdolliset julkiset tuet, jotka on myönnetty samaan tarkoitukseen kuin tarkasteltavana olevassa laissa säädetty tuki.
- (89) Edellä mainittujen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta)⁽³⁹⁾ ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten

⁽³⁸⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³⁹⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/92 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhailaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi. Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden vuoksi lain nro 185/92 mukaisia korvauksia myönnetään, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot, jotta komissio voisi valvoa korvausten myöntämistä suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan ⁽⁴⁰⁾ mukaisesti.

Maataloustuotteiden kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavien osuuskuntien hyväksi myönnettävät tuet (lain nro 185/92 3 pykälä)

- (90) Laissa nro 185/92 säädetään, että myös maataloustuotteiden kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavat osuuskunnat, joiden tulot ovat vähentyneet niiden jäsenille luonnonmullistuksista aiheutuneiden vahinkojen ja sitä kautta toimitusten pienenemisen seurauksena, voivat päästä osallisiksi kyseisessä laissa säädetyistä tukitoimenpiteistä ⁽⁴¹⁾. Vähentämisen on oltava vähintään 35 prosenttia viimeisten kahden vuoden toimitusten ja kaupan pidetyn tuotannon keskiarvosta.
- (91) Ennen maatalousalan valtiontukea koskevien uusien yhteisön suuntaviivojen voimaantuloa tämänkaltaiset tuet kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavien osuuskuntien hyväksi olivat komission vakiintuneen käytännön mukaan sallittuja ⁽⁴²⁾. Komission kanta perustui periaatteeseen, jonka mukaan viljelijät olivat pakotettuja vähentämään toimituksiaan osuuskunnille, joiden jäseniä he olivat ja jotka pitivät kaupan heidän tuotantoaan, koska tuotanto aleni epäsuotuisien sääolosuhteiden tai luonnonmullistusten seurauksena. Luonnonmullistusten koettelemat viljelijät kärsivät kaksinkertaisen vahingon. Ensinnäkin heidän satonsa oli mennyttä, ja toisaalta osuuskunnat, joiden jäseniä he olivat ja joille he yleensä toimittivat tuotantonsa, kärsivät tappioita. Pahimmassa tapauksessa viimeksi mainitut saattoivat joutua luonnonmullistuksen vuoksi supistuneiden toimitusten seurauksena toimimaan tappiollisesti, koska kiinteät kustannukset oli silti hoidettava. Suuntaviivojen tultua voimaan komissio on soveltanut tätä käytäntöä ⁽⁴³⁾ suuntaviivojen 11.3.8 kohdan mukaisesti. Mainitussa kohdassa todetaan seuraavaa: "Tämän jakson mukaista tukea voidaan maksaa ainoastaan viljelijälle tai vaihtoehtoisesti tuottajien yhteenliittymälle, jonka jäsen viljelijä on. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuen määrä ei saa ylittää viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa."
- (92) Italian viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että osuuskunnille koitunut vahinko korvataan niiden jäseninä oleville tuottajille. Näin ollen mainitun vahingon vuoksi osuuskunnalle jo maksettua tukea ei myönnetä jäsenenä olevalle tuottajalle. Toimitettujen täsmennysten mukaan tuki lasketaan tuottajalle aiheutuneesta vahingosta, joka on johtanut toimitettujen tuotteiden vähenemiseen ja jota kaupan pitämisen tuottama tulo ei ole korvannut. Italian viranomaiset katsovat, että tuen myöntämisessä noudatettava menettely takaa suuntaviivojen 11.3.8 kohdan noudattamisen, koska tuen kokonaismäärä (joka on suoraan viljelijälle maksetun tuen ja osuuskunnalle viljelijän velvoitteiden kattamiseksi maksetun tuen yhteismäärä) ei ylitä viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa.
- (93) Edellä esitetyn perusteella ei ole syytä jättää jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavia osuuskuntia, joille tällaisia tukia on myönnetty niiden jäseninä olevien tuottajien puolesta ja sellaisten tukien asemesta, jotka olisi voitu myöntää suoraan tuottajille, osattomiksi laissa säädetyistä eduista.

⁽⁴⁰⁾ Suuntaviivojen 11.2.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "— — komissio arvioi 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä tukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti — —". Suuntaviivojen 11.3.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot."

⁽⁴¹⁾ Viisivuotiset korkotukilainat, joiden määrä suhteutetaan kiinteisiin ylläpitokustannuksiin ja rajataan tiettyyn prosenttiosuuteen tulonmenetyksestä. Vrt. tämän päätöksen 36 kohdan e alakohta.

⁽⁴²⁾ Vrt. esimerkiksi valtioneuvoston päätös N 877/95 ja valtioneuvoston päätös N 435/95.

⁽⁴³⁾ Vrt. esimerkiksi valtioneuvoston päätös N 679/2001 (Italia-Bolzano); valtioneuvoston päätös N 250/2002 (Italia-Bolzano); valtioneuvoston päätös N 301/2002 (Italia-Trento).

- (94) Edellä mainittujen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ⁽⁴⁴⁾ mukaiset tuet, joiden tarkoituksena on korvata maataloustuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittaville osuuskunnille luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamia vahinkoja, ovat suuntaviivojen 11.3.8 kohdan mukaisia ja että ne on myönnetty osuuskunnille niiden tuottajina toimivien jäsenten puolesta ja sellaisten tukien sijasta, jotka olisi voitu myöntää suoraan tuottajille, ja että niiden voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti. Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki yksittäiset tuet, jotta komissio voisi vakiintuneen käytännön mukaisesti valvoa tämäntyyppisten tukien myöntämistä ⁽⁴⁵⁾.

Eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet (lain nro 185/92 6 pykälä)

- (95) Lain nro 185/92 6 pykälässä sallitaan yleisesti, että tuottajien yhteenliittymät voivat päättää tulotuen myöntämisestä eläintaudeista kärsineille tiloille. Toimenpiteiden yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, joita ei ole täsmennetty kyseisessä pykälässä, oli määrä vahvistaa maatalousministeriön antamassa erillisessä säädöksessä. Tältä osin laissa nro 185/92 ei säädetä välittömän suoran tuen myöntämisestä viljelijöille, koska asia kuuluu edellä tarkoitettujen säädöksen soveltamisalaan. Tämän vuoksi lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

18 päivänä maaliskuuta 1993 annettu ministeriön säädös nro 100460

- (96) Säädöksessä vahvistetaan lain nro 185/92 6 pykälässä yleisluonteisesti määriteltyjen toimenpiteiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, minkä vuoksi säädös kuuluu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- (97) Uusien maatalousalan valtiontukea koskevien suuntaviivojen tultua voimaan, jotta eläintautien torjunnan tukea voitaisiin myöntää suuntaviivojen 11.4 kohdan mukaisesti, tuen on noudatettava neljää edellytystä:
- (98) 1) Tautien on oltava sellaisia, että viranomaisten on puututtava niihin. Yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla on oltava lakien, asetusten tai hallinnollisten toimenpiteiden muodossa vahvistetut säännökset, joiden perusteella toimivaltaiset kansalliset viranomaiset puuttuvat kyseiseen ongelmaan, ja tukitoimenpiteiden on oltava osa asianmukaista kyseisen taudin ennaltaehkäisyyn, valvontaan tai hävittämiseen tähtäävää ohjelmaa, joka toteutetaan yhteisön, jäsenvaltioiden tai alueiden tasolla (suuntaviivojen 11.4.2 kohta);
- (99) 2) Tukitoimenpiteiden on oltava ennalta ehkäiseviä tai korvaavia tai näiden kahden yhdistelmiä (suuntaviivojen 11.4.3 kohta);
- (100) 3) Tukitoimenpiteiden on oltava yhteisön eläinlääkintää koskevan lainsäädännön mukaisia (suuntaviivojen 11.4.4 kohta);
- (101) 4) Tukea voidaan myöntää enintään 100 prosenttia tosiasiallisista kustannuksista eikä tuen maksu saa johtaa liian suuriin korvauksiin (suuntaviivojen 11.4.5 kohta).

⁽⁴⁴⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/1992 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun säädöksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

⁽⁴⁵⁾ Vrt. alaviite 43.

- (102) Lisäksi uusien suuntaviivojen mukaan tuen määrästä on liiallisen maksamisen välttämiseksi vähennettävä mahdolliset maksut, esimerkiksi vakuutusmaksut, samoin kuin määrätään 11.2.2 kohdassa.
- (103) Ministeriön säädöksessä tarkoitettua tukea myönnetään yksinomaan silloin, kun on kyse eläintau-
deista, joiden osalta on säädetty suu- ja sorkkatautia sekä muita eläintauteja koskevista torjuntatoi-
menpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 1988 annetun lain nro 218 mukaisesta pakollisesta torjuntaohjel-
masta. Tuki kattaa ainoastaan sen ajanjakson, jonka karjankasvatustoiminta on keskeytyksissä pakol-
lisen teurastuksen vuoksi, ja sen kesto on rajattu enintään kolmeen tai kuuteen kuukauteen. Toimen-
pide on luonteeltaan korvaava, koska sen tarkoituksena on korvata tuottajille taudin hävittämisohe-
jelman mukaisesta karjan pakollisesta teurastamisesta aiheutuneet tulonmenetykset. Toimenpiteet
ovat voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisia. Tuki ei voi johtaa liian suuriin korvauksiin,
koska sen määrä ei saa ylittää 40:tä prosenttia teurastetun eläinlajin myyntikelpoisesta bruttotuotan-
nosta.
- (104) Italian viranomaiset ovat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään lisäksi vakuuttaneet, että jos
toimenpide toteutetaan myöhemmin, viranomaiset varmistavat, ettei tukea makseta liikaa sen vuoksi,
että tuki kasautuu muiden samaan tarkoitukseen myönnettävien julkisten tukien kanssa ja että
mahdolliset vakuutusmaksut vähennetään tuen määrästä.
- (105) Edellä mainittujen seikkojen perusteella voidaan todeta, että ministeriön säädöksessä nro 100460
tarkoitettuja tukia voidaan pitää sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisina. Näin ollen niitä
voidaan pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna yhteismarkki-
noille soveltuvana tukena.

Tuet aktiivista varautumista koskeville aloitteille (lain nro 185/92 8 pykälä)

- (106) Lain nro 185/92 8 pykälässä vahvistetaan tuen määräksi 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista
aktiivista varautumista koskeviin aloitteisiin liittyvien investointien osalta, mukaan luettuina suoja-
verkot raekuuroja vastaan, ja 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista investoinnin avulla toteu-
tettujen laitteiden käytön ja kunnossapidon osalta. Investointien tarkoituksena on ehkäistä epäsuotui-
sien sääolosuhteiden ja muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamat vahingot. Italian viran-
omaisten toimittamien tietojen mukaan kyseisiä investointeja on pidettävä vaihtoehtoisina ratkai-
suina passiivista varautumista (vakuutukset) koskeville aloitteille silloin, kun ne osoittautuvat kannat-
tavammiksi ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisemmiksi kuin vastaavat passiiviseen varautumiseen
liittyvät kustannukset.
- (107) Huolimatta 8 pykälässä säädettyjen tukien tarkoituksesta niitä ei voida arvioida maataloustuotannolle
tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettuja tukia
koskevan suuntaviivojen 11 kohdan määräysten perusteella. Nämä määräykset koskevat näet
ainoastaan luonnonmullistusten aiheuttamista menetyksistä jälkikäteen maksettavia korvauksia ja
mahdollisten riskien varalta etukäteen otettavia vakuutuksia. Edellä mainituissa suuntaviivoissa ei ole
määräyksiä, jotka koskisivat Italian viranomaisten lain nro 185/92 8 pykälän osalta esittämien, aktii-
vista varautumista koskeviin aloitteisiin myönnettävän tuen kaltaista tukea.
- (108) Tämän vuoksi kyseisessä pykälässä tarkoitettuja tukia onkin arvioitava maatalojen investointeihin liit-
tyviin tukiin, toisin sanoen maatalouden alkutuotannon investointeihin, sovellettavien sääntöjen
perusteella, joista 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen on määrätty suuntaviivojen 4.1 kohdassa.
- (109) Suuntaviivojen 4.1.1.1 kohdassa määrätään erityisesti, että investoinnin päämääränä pitäisi olla
vähintään yksi seuraavista tavoitteista: tuotantokustannusten alentaminen, tuotannon parantaminen
ja uudelleen suuntaaminen, laadun parantaminen, luonnonympäristön, hygieniaoolosuhteiden ja
eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten tason turvaaminen ja parantaminen tai maatalon toimin-
tojen monipuolistaminen. Investointitukien, joilla ei pyritä yhteenkään näistä tavoitteista, erityisesti
pelkkiin korvaaviin investointeihin tarkoitettujen tukien, jotka eivät millään tavalla paranna maata-
louden tuotantoedellytyksiä, ei voida katsoa helpottavan alan kehitystä, eivätkä ne sen vuoksi kuulu
perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen soveltamisalaan.

- (110) Suuntaviivojen 4.1.1.2 kohdan mukaan julkinen tuki saa olla tukikelpoisen investoinnin määrästä enintään 40 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla enintään 50 prosenttia, kuten maaseudun kehittämisestä annetun asetuksen ⁽⁴⁶⁾ 17 artiklassa säädetään. Nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta tuen enimmäismäärä on kuitenkin nostettu 45 prosenttiin tai epäsuotuisilla alueilla 55 prosenttiin.
- (111) Suuntaviivojen 4.1.1.3 kohdan mukaan investointitukea voidaan myöntää ainoastaan maataloille, jotka pystyvät osoittamaan taloudellisen elinkelpoisuutensa tilan tulevaisuudennäkymistä tehtävällä arvioinnilla ⁽⁴⁷⁾ ja joiden viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys. Tilan on täytettävä ympäristöä, hygieniatasoa ja eläinten hyvinvointia koskevat yhteisön vähimmäisvaatimukset. Jos investoinnit kuitenkin tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten täyttämiseen voidaan myöntää tukea.
- (112) Suuntaviivojen 4.1.1.4 kohdan mukaan tukea ei myönnetä investointeihin, jotka johtaisivat sellaisen tuotannon lisäämiseen, jolle ei ole mahdollista löytää tavanomaisia markkinoita. Tavanomaisten markkinoiden olemassaolo arvioidaan ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoituvat toimintamahdollisuudet. Mahdolliset tuotantorajoitukset tai yhteisissä markkinajärjestelyissä yhteisön tuelle asetetut rajoitukset on myös otettava huomioon. Jos yhteiseen markkinajärjestelyyn sisältyviä tuotantoa tai yhteisön tukea koskevia rajoituksia sovelletaan yksittäisiin viljelijöihin, maataloihin tai tuotantolaitoksiin, tukea ei saa myöntää investointeihin, jotka lisääisivät tuotantoa niin, että se ylittäisi kyseiset rajoitukset.
- (113) Suuntaviivojen 4.1.1.5 kohdan mukaan tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista, uusien koneiden ja laitteiden hankintaa ⁽⁴⁸⁾, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja käyttö lupien hankintakuluja, jotka käsittävät enintään 12 prosenttia edellä mainituista kustannuksista, maanhankintaa, mukaan luettuina oikeudelliset kustannukset, verot ja maan rekisteröinnistä aiheutuvat kustannukset. Suuntaviivojen 4.1.1.8 kohdan mukaan tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä ei saa ylittää jäsenvaltion maaseudun kehittämisestä annetun asetuksen 7 artiklan mukaisesti asettamaa tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärää.
- (114) Suuntaviivojen 4.1.1.9 kohdan mukaan komissio soveltaa tässä jaksossa esitettyjä sääntöjä vastaavasti myös investointeihin, jotka kohdistuvat maatalouden alkutuotantoon ja jotka eivät ole viljelijöiden tekemiä, esimerkiksi tuottajaryhmien hankkiessa laitteita yhteiskäyttöön.
- (115) Lain nro 185/92 8 pykälän mukaiset tuet on yleisesti määritelty passiivisen varautumisen (vakuutus) vaihtoehtona olevien aktiivista varautumista koskevien aloitteiden tueksi. Italian viranomaisia on kehoitettu kuvailemaan ja toimittamaan esimerkkejä sellaisista investoinneista, jotka olisivat tämän määritelmän mukaisia. Italian viranomaiset esittivät 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä yleisesti ainoana esimerkkinä mahdollisista investoinneista suojaverkot raekuuroja vastaan ja ilmoittivat samalla, ettei tämän tyyppisiä investointeja ollut soveltuvan teknologian puutteen vuoksi tosiasiaa koskaan toteutettu.

⁽⁴⁶⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80); asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70).

⁽⁴⁷⁾ Tukea ei voida myöntää taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille, ellei myönnettävä tuki täytä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa säädettyjä edellytyksiä.

⁽⁴⁸⁾ Käytettyjen laitteiden hankintaa voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pitää tukikelpoisena, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät samanaikaisesti: laitteen myyjän antamassa ilmoituksessa vahvistetaan laitteen tarkka alkuperä ja se, ettei laite ole vielä saanut kansallista tai yhteisön tukea; laitteen hankinnasta koituu erityistä etua ohjelmalle tai hankkeelle taikka se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi (uusia laitteita ei ole sillä hetkellä saatavilla, joten hankkeen moitteeton toteutuminen vaarantuu); kustannukset ovat pienemmät (ja näin ollen myös tuen määrä) verrattuna saman laitteen uutena hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin, ja kustannus-hyötysuhde säilyy hyvänä; käytettyinä hankittujen laitteiden on oltava teknisiltä ja/tai teknologialtaan ominaisuuksiltaan hankkeen vaatimuksia vastaavia.

- (116) Tarkasteltavana olevan tuen myöntämiseen ei sovelleta mitään edellä luetelluista suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaista edellytyksistä. Lisäksi on muistutettava, että lain nro 185/92 8 pykälässä vahvistetaan näiden investointien osalta tuen enimmäismääräksi 80 prosenttia. Alkutuotannon investointien osalta komissio sallii korkeintaan 40 prosentin tuen tavanomaisilla alueilla ja 50 prosentin tuen investoinneille neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99 17 artiklassa tarkoitetuilla epäsuotuisilla alueilla. Italian viranomaisten määrittämä 80 prosentin tuki ylittää näin ollen komission salliman enimmäismäärän.
- (117) Komissio katsoo sen vuoksi, että lain nro 185/92 8 pykälässä tarkoitettua aktiivista varautumista koskeville aloitteille myönnettävään enintään 80 prosentin tukeen ei voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyistä poikkeuksista, eikä se sovellu yhteismarkkinoille.
- (118) Lain nro 185/92 8 pykälässä säädetään lisäksi, että edeltävissä kohdissa mainituista varoista voidaan rahoittaa laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin myönnettävää tukea, joka on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Komissio kehotti 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessään Italian viranomaisia perustelemaan tämän tuen myöntämistä, sillä sen voitiin päätellä olevan tilojen tavanomaisesta toiminnasta aiheutuneisiin kuluihin tarkoitettua tukea. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että tarkoitettu aktiivinen varautuminen oli luonteeltaan kollektiivista ja että yhteenliittymien tai muiden yhdistysten oli vastattava siitä. Kulujen ei ollut tarkoitus joutua yksittäisten tilojen maksettaviksi. Oli säädetty, että tuen taso, 50 prosenttia, vastaisi vakuutusten osalta maksettavaa tukea.
- (119) Italian viranomaisten vastauksessa vahvistetaan, että 50 prosentin tuki on tosiasiallisesti tarkoitettu näillä investoinneilla epäsuotuisien sääolosuhteiden varalta hankittujen laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin. Se, että tuki myönnetään yhteenliittymille ja ne hallitsevat sitä, ei ole merkityksellistä, koska lopulliset tuensaajat ovat kuitenkin viljelijöitä, jotka hyötävät aktiiviseen varautumiseen hankituista laitteista. Sen vuoksi tuen tarkoitus on pelkästään vähentää viljelijöiden normaaleja tilan jokapäiväiseen hallintoon liittyviä toimintakuluja (mukaan luettuina tilan rakenteiden ylläpito ja niihin liittyvät investoinnit) koko tukikauden ajan. Tuet, joilla rahoitetaan viljelijöille normaalisti aiheutuvia kustannuksia, ovat määritelmän mukaan toimintatukea⁽⁴⁹⁾, toisin sanoen tukea, josta aiheutuva taloudellinen hyöty on kestoaltaan hyvin rajoitettu. Tällaisella tuella ei ole rakenteellista vaikutusta alan kehitykseen, eikä sitä voida pitää tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen tarkoitettuna tukena. Tämän vuoksi voidaan päätellä, ettei tällaiseen tukeen voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyistä poikkeuksista, eikä se sovellu yhteismarkkinoille.
- (120) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ja myöhemmin marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä vahvistaneet, että lain nro 185/92 8 pykälän mukaisia aktiivista varautumista koskeville aloitteille myönnettäviä tukia ei ole koskaan toteutettu.

Vakuutus sopimuksiin myönnettävät tuet (presidentin asetus (17.5.1996) nro 324, jonka säännöksillä korvataan lain nro 185/92 9 pykälä)

- (121) Lain nro 185/92 9 artiklassa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti uudesta kansallisesta solidaarisuusrahastosta voidaan myöntää tukea vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin.
- (122) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä täsmentäneet, että vakuutustukea koskeva lain nro 185/92 9 pykälä on korvattu 17 päivänä toukokuuta 1996 annetulla presidentin asetuksella nro 324 (maalouden vakuutustuesta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 9 pykälän korvaamisesta).

⁽⁴⁹⁾ Ks. yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.6.1995 antama tuomio (Kok. 1995, s. 1675) ja suuntaviivojen 3.5 kohta.

- (123) Italian viranomaisten mukaan asetus annettiin vakuutustukea koskevan kansallisen lainsäädännön saattamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi. Presidentin asetuksessa nro 324/96 säädetään nimenomaisesti tuettujen vakuutusten vakuutus sopimuksista. Tällaisia sopimuksia koskeva valtiontuki voi olla korkeintaan 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja se voidaan korottaa enintään 65 prosenttiin erityisen riskialttiin ilmaston alueilla.
- (124) Erityisesti presidentin asetuksessa nro 324 (17.5.1996) viitataan kolmenlaisiin vakuutus sopimuksiin:
- a) raekuuron, hallan, jäätymisen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmälle aiheuttamien vahinkojen korvaaminen (1 pykälän 2 momentin a alakohta);
 - b) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan rakennelmille ja tietyille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus tilan tuotannon arvoon ylittää tavanomaisen riskitason. Vakuutus sopimukset voivat koskea myös suoraan poikkeuksellisiin sääolosuhteisiin sidoksissa olevien kasvitautien aiheuttamia vahinkoja, tuotannon laadun vahingoittumista sekä eläintautien aiheuttamia vahinkoja (1 pykälän 2 momentin b alakohta);
 - c) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan pääasiallisille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseiset ilmiöt vahingoittavat tuotantoa tavanomaista enemmän (1 pykälän 2 momentin c alakohta).
- (125) Presidentin asetuksessa nro 324 (17.5.1996) ei esitetä edellytyksiä, joita eri vakuutus sopimustyyppien olisi noudatettava, jotta niihin voitaisiin myöntää tukea ⁽⁵⁰⁾. Yritysten tavanomaisen riskin (joka on ilmoitettu presidentin asetuksen nro 324 1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitetuissa vakuutus sopimuksissa) osalta Italian viranomaiset ovat selvittäneet 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että sen suuruudeksi on yleensä vahvistettu 10—15 prosenttia. Tämän selvityksen ja presidentin asetuksen sanamuodon perusteella on siten mahdollista, että kaikki asetuksessa mainitut sopimukset koskevat vakuutuksia, jotka eivät kata myös perustamissopimuksen 87 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten tai niihin rinnastettavien tapahtumien riskiä. Lisäksi asetuksen sanamuodosta voidaan päätellä, että kaikkiin presidentin asetuksessa 324/96 lueteltuihin vakuutus sopimustyypeihin voitaisiin tosiasiallisesti soveltaa asetuksen mukaista 50 prosentin tukea (65 prosenttia erityisen riskialttiin ilmaston alueilla).
- (126) Lisäksi presidentin asetuksessa viitataan ainoastaan valtion vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myöntämän tuen enimmäismäärään, eikä siinä täsmennetä, koskevatko nämä enimmäismäärät tämäntyyppiseen toimenpiteeseen myönnettäviä tukia. Asetuksessa ei viitata lainkaan toimenpiteiden kasautumiseen samaan tarkoitukseen myönnettävien julkisista varoista maksettavien alueellisten tai maakunnallisten tukien kanssa. Näin ollen ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että asetuksessa säädetty 50 prosentin (tai 65 prosentin) taso voidaan ylittää enemmän kuin yhteisön lainsäädännön säännösten mukaan on sallittua — kunhan muita tämäntyyppisen tuen myöntämisen edellytyksiä noudatetaan.
- (127) Suuntaviivojen tultua voimaan vakuutus sopimusten kustannuksiin myönnettäviä tukia on arvioitu suuntaviivojen 11.5 kohdan (tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen) perusteella, ja siinä todetaan, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön luonnonmullistusten aiheuttamista menetyksistä jälkikäteen maksettavien korvausten vaihtoehtoksi tukijärjestelmiä, joilla kannustetaan viljelijöitä ottamaan vakuutuksia kyseisten tapahtumien varalta. Erityisesti suuntaviivojen 11.5.1 kohdan mukaisesti 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta tehtyjen vakuutus sopimusten mukaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin voidaan komission johdonmukaisesti noudattaman periaatteen mukaisesti maksaa enintään 80-prosenttista tukea.

⁽⁵⁰⁾ Italian viranomaiset selittivät 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että kolmen erilaisen vakuutuksen kattavuuden ero on se, että kohdassa a) tarkoitettut sopimukset koskevat yksittäisten poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä yksittäisellä tilalla, kohdassa b) tarkoitettut sopimukset koskevat useampien poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä yksittäisen tilan ja sen rakenteiden osalta, ja kohdassa c) tarkoitettut sopimukset koskevat useampien poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä useammilla tiloilla.

- (128) Jos vakuutus kattaa myös muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista. Komissio tutkii tapauskohtaisesti muut tukitoimenpiteet, jotka liittyvät luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien varalta otettuihin vakuutuksiin, erityisesti jälleen-vakuutusjärjestelmät ja muut tukitoimenpiteet, joilla erityisen riskialttiiden alueiden tuottajia tuetaan.
- (129) Suuntaviivojen 11.5.3 kohdassa määrätään lisäksi, että vakuutusmaksujen suorittamiseen myönnettävä tuki ei saa muodostaa estettä vakuutuspalvelujen sisämarkkinoilla tapahtuvalle toimelle. Näin tapahtuisi, jos esimerkiksi mahdollisuudet myöntää vakuutuksia rajoittaisivat ainoastaan yhteen yhtiöön tai yhtiöryhmään tai jos tuen saamisen edellytyksenä olisi vakuutuksen ottaminen kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.
- (130) Jotta edellä esitetyt suuntaviivat ymmärrettäisiin paremmin, on muistettava, että näiden suuntaviivojen mukaan epäsuotuiset sääolot, kuten halla, rakeet, jää, sade tai kuivuus voidaan rinnastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin ainoastaan, jos niiden aiheuttama vahinko on vähintään 30 prosenttia (epäsuotuisilla alueilla 20 prosenttia) tavanomaisesta tuotannosta, joka lasketaan suuntaviivoissa täsmennettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Näiden arviointiperusteiden mukaan niihin vakuutuksiin, jotka kattavat ainoastaan perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luonnonmullistukset ja hallan, rakeiden sekä sateen kaltaiset sääilmiöt, jotka ovat rinnastettavissa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, voidaan soveltaa tukea, jonka määrä on 80 prosenttia. Niihin vakuutuksiin, jotka kattavat mainittujen riskien lisäksi myös sellaisia riskejä, jotka eivät täytä edellytyksiä, joiden nojalla ne voitaisiin rinnastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, tukea voidaan myöntää enintään 50 prosenttia. Vakuutuksiin, jotka kattavat pelkästään vahingot, jotka aiheutuvat tapahtumista, jotka eivät ole rinnastettavissa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, ei voida myöntää tukea ⁽⁵¹⁾.
- (131) Edellä mainittuja ja presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 1 pykälän 2 momentin mukaisia sopimuksia on näin ollen tarkasteltava suuntaviivojen 11.5 kohdan määräysten perusteella. Kutakin vakuutussovimustyyppiä arvioidaan erikseen.

1 pykälän 2 momentin a alakohdassa tarkoitettujen sopimukset

- (132) Presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaan on mahdollista myöntää tukea sellaisten vakuutussovimusten maksuihin, jotka kattavat raekuuron, hallan, jääty-misen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmälle aiheuttamat vahingot. Kyseisessä pykälässä ei mainita perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luonnonmullistuksia tai muita poikkeuksellisia sääilmiöitä. Epäsuotuisien sääolosuhteiden osalta pykälässä ei täsmennetä, kattavatko kyseiset vakuutussovimukset sellaiset riskit, jotka täyttävät vaaditut edellytykset niiden rinnastamiseksi perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin (vähintään 30 prosentin tappiot normaaleilla alueilla ja 20 prosentin tappiot epäsuotuisilla alueilla). Laissa ei täsmennetä vahingon vähimmäismäärää, josta alkaen vakuutusoturva kattaa vahingon. Tämän perusteella voidaan päätellä, että 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaan viljelijät voivat saada tukea erilaiset sääriskit kattavien vakuutussovimusten vakuutusmaksujen maksamiseen riippumatta kärsimiensä tosiasiallisten tappioiden laajuudesta.
- (133) Saadakseen paremman käsityksen edellä mainitusta seikasta komissio pyysi 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia nimenomaisesti täsmentämään, koskivatko tämän tyyppisille vakuutussovimuksille myönnettävät tuet raekuurojen, hallan ja muiden epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen kattamiseksi tehtyjä vakuutusjärjestelyitä riippumatta kyseisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen laajuudesta vai käynnistykö korvaamisen menettely vasta tietyn vähimmäismäärän ylittymisen jälkeen. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että vakuutusmarkkinoiden vapautumisen ja osapuolten keskinäisen sopimisen vapauden vuoksi heidän ei ollut mahdollista määrittää korvaukseen oikeuttavan vahingon vähimmäismäärää. Osapuolten välillä solmittujen vakuutussovimusten kokemukseräinen tarkastelu osoitti, että tämä vähimmäismäärä oli yleensä 10—15 prosenttia.

⁽⁵¹⁾ Tällä hetkellä voimassa olevien säädösten mukaan tällaisiin vakuutuksiin voitiin myöntää tukea korkeintaan 30 prosenttia, alenevasti kymmenen vuoden ajan. Vrt. asiakirjakokonaisuutta C 12/A/95 koskeva päätös.

- (134) Koska Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet tarkempaa vastausta tai muita tietoja, voidaan olettaa, että presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaisten tukien myöntämiselle ei ollut asetettu erityisiä edellytyksiä ja että periaatteessa tukea on näin ollen voitu myöntää mihin tahansa vakuutukseen, joka kattaa epäsuotuisat sääolosuhteet riippumatta tapahtuman aiheuttaman vahingon tosiasiallisesta laajuudesta.
- (135) Tällaiset vakuutus sopimukset eivät saatavilla olevien tietojen perusteella näin ollen täytä suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia tukikelpoisuuden edellytyksiä. Siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, tukea ei saa myöntää. Jos vakuutus sopimukset kattavat myös edellä mainittujen tapahtumien aiheuttamat vahingot, tukia voidaan myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.

1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitettut sopimukset

- (136) Presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin b alakohdassa ja 1 pykälän 2 momentin c alakohdassa käsitellään vakuutus sopimuksia, jotka kattavat useampien sääilmiöiden aiheuttamat vahingot silloin kun niiden vaikutus tuotannon arvoon on tavanomaista suurempi. Tekstissä ei viitata perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin tai muihin poikkeuksellisiin tapahtumiin. Sen toteamiseksi, täyttävätkö tällaiset vakuutus sopimukset suuntaviivojen 11.5 kohdan edellytykset, onkin varmistettava, että ne liittyvät perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin tai muihin poikkeuksellisiin tapahtumiin rinnastettavissa oleviin epäsuotuisiin sääolosuhteisiin.
- (137) Saadakseen paremman käsityksen edellä mainitusta seikasta komissio pyysi 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia täsmentämään "tavanomaista suuremman vaikutuksen" käsitettä, jota ei ollut esitetty määrällisesti sen paremmin laissa kuin yleiskirjeessäkään. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että ilmaisu "tavanomaista suurempi vaikutus" viittaa vahinkojen korvaamiseen ainoastaan silloin, kun ne ylittävät tietyn kynnyksen, joka vastaa tuottajan omalla vastuulla olevaa tavanomaista riskiä. Italian viranomaisten mukaan tavanomainen yritystoimintaan liittyvä riski on 10—15 prosenttia, joskin se saatetaan joissakin vakuutus sopimuksissa kustannusten hillitsemiseksi vahvistaa myös sitä korkeammaksi. Missään asiakirjassa ei kuitenkaan ole tätä koskevia erityismääräyksiä.
- (138) Koska Italian viranomaiset eivät antaneet tämän täsmällisempää vastausta eivätkä toimittaneet lisätietoja, presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitettujen vakuutus sopimusten kattamia sääilmiöitä ei saatavilla olevien tietojen perusteella voida rinnastaa perustamissopimuksen 87 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, koska ne eivät tältä osin täytä suuntaviivojen 11.3 kohdan edellytyksiä. Siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, tukea ei saa myöntää. Jos sopimukset kattavat myös edellä mainittujen tapahtumien aiheuttamat menetykset, tukea voidaan myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
- (139) Presidentin asetuksessa nro 324/96 säädetään, että vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin myönnettävä valtiontuki on 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jotka lasketaan edellä 47 kappaleessa esitetyllä tavalla. Tuki voidaan korottaa 65 prosenttiin sellaisten alueiden osalta, joiden ilmasto on erittäin riskialtis. Mitään tietoa maksettavan tuen enimmäismäärästä valtiontuen kasautuessa muiden julkisten elinten myöntämän tuen kanssa ei ole toimitettu.

- (140) Komissio kehotti 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia ilmoittamaan maksettavan tuen enimmäismäärän. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että valtiontuki on 50 prosenttia ja sitä voidaan korottaa 65 prosenttiin ilmastoltaan erittäin riskialttiilla alueilla. Yleensä valtiontuki vaihtelee 30 prosentista 40 prosenttiin. Niissä tapauksissa (tapauksia oli Italian viranomaisten mukaan vain vähän), joissa alueellista tukea oli maksettu — kuten Trenton provinssissa — enintään 25–30 prosenttia, julkisen tuen kokonaismäärä ei ylittänyt 65:tä prosenttia. Italian viranomaiset ilmoittivat 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä valtiontukia koskevassa, marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että korotettua, enintään 65 prosentin tukea ei ole koskaan sovellettu. Samassa kirjeessä toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000–2003. Maatalousministeriön saamista tiedoista kävi kuitenkin ilmi, että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista. Niissä tapauksissa, joissa tukea on maksettu luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien tapahtumien aiheuttamat menetykset kattaviin vakuutuksiin (jolloin tuki saattoi olla suurempi kuin 50 prosenttia), tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa ⁽⁵²⁾.
- (141) Edellä olevassa 135 ja 138 kappaleessa komissio päätelee, että presidentin asetuksen nro 324/96 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) 1 pykälän 2 momentin a, b ja c alakohdassa tarkoitetut vakuutus sopimustyytit eivät saatavilla olevien tietojen perusteella täytä suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia tukikelpoisuuden edellytyksiä, koska näyttää siltä, että periaatteessa viljelijät voisivat saada tukea sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin, jotka kattavat kaikenlaiset sääilmiöt, riippumatta korvauksen myöntämisen edellytyksenä olevasta vahingon määrästä, ja että sen vuoksi tukia tällaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin ei voida myöntää. Toimivaltaisilta viranomaisilta ei saatu täsmällisiä tietoja, mutta siltä osin kuin nämä sopimukset kattavat myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset, tukia voidaan kuitenkin myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
- (142) Edellä esitetyn perusteella komissio päätelee, että Italian presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) mukaisesti vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin myöntämät tuet, siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, eivät sovellu yhteismarkkinoille eikä niihin voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä poikkeuksesta.

IV PÄÄTÖS

- (143) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ⁽⁵³⁾ ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.

⁽⁵²⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

⁽⁵³⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/92 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen nro NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

- (144) Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden perusteella lain nro 185/92 mukaista korvausta maksetaan, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset tiedot, jotta komissio voisi arvioida myönnettäviä tukia maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan ⁽⁵⁴⁾ mukaisesti. Tämän päätöksen tiedoksi antamisesta alkaen Italian viranomaisten on lisäksi ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki lain nro 185/92 3 pykälän mukaiset maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupanpitämisen aloilla toimiville osuuskunnille myönnettävät tuet, koska vakiintuneen käytännön mukaisesti komissio tutkii tämäntyyppiset tuet tapauskohtaisesti.
- (145) Maaliskuun 18 päivänä 1993 annetun ministeriön säädöksen nro 100460 mukaisesti täytäntöön pannussa lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- (146) Lain nro 185/92 8 artiklassa säädettyyn tukeen ei voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä poikkeuksista, minkä vuoksi se ei sovellu yhteismarkkinoille.
- (147) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ⁽⁵⁵⁾ ja marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan lain nro 185/92 8 pykälän mukaista tukea ei ole koskaan myönnetty käytännössä, minkä vuoksi myönnettyjen tukien takaisinperintä ei ole aiheellista. Jos Italian viranomaiset aikovat myöhemmin myöntää tämän säädöksen mukaista investointitukea, viranomaisten on saatettava mainitut tuet suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaisiksi. Lain nro 185/92 8 pykälässä tarkoitettujen aktiivisten varautumista koskevien aloitteiden hallintaan ja ylläpitoon tarkoitettujen tukien on kumottava.
- (148) Toukokuun 17 päivänä 1996 annetussa presidentin säädöksessä nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) tarkoitettu vakuutusmaksuihin myönnettävä tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, jos vakuutusmaksu on myönnetty suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä. Siltä osin kuin vakuutusmaksut kattavat myös edellä mainitut tapahtumat, tukea voidaan myöntää 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kuluista. Yli 50 prosentin suuruista tukea (80 prosenttiin asti) voidaan myöntää ainoastaan niiden vakuutusmaksujen osalta, jotka kattavat ainoastaan suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset.
- (149) Periaatteessa yhteismarkkinoille soveltumaton ja sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki on perittävä takaisin (vrt. neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artikla). Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio on kuitenkin päätenyt siihen, että takaisinperintä olisi yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden ja erityisesti oikeusvarmuusperiaatteen vastaista seuraavista syistä. Komissio on todennut maatalouden vakuutuksiin liittyvän kaksiselitteisen lauseen suuntaviivojen italiankielisessä käännöksessä. Kaksiselitteisyys, jota ei ole muunkielisissä käännöksissä, johtuu siitä, että suuntaviivojen 11.5.1 kohdan italiankielisen käännöksen viimeisestä virkkeestä puuttuu sana "myös". Edellä mainitun suuntaviivojen italiankielisen käännöksen puutteellisuuden vuoksi mainittu teksti on seuraavanlainen: "Jos vakuutus kattaa muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista". Tämä lause on saattanut saada Italian toimijat uskomaan, että komission

⁽⁵⁴⁾ Suuntaviivojen 11.2.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "— — komissio arvioi 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä tukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti — —". Suuntaviivojen 11.3.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot".

⁽⁵⁵⁾ Vrt. 16 kohta.

vakiintuneen käytännön mukaan aivan viime aikoihin asti sallittiin yli 50 prosentin tuki sellaisiin vakuutuksiin, jotka eivät kattaneet suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettuja luonnonmullistuksia ja muita poikkeuksellisia tapahtumia, ja yli 50 prosentin tuki sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka kattavat tällaiset tapahtumat. Näin ollen niiden tukien osalta, joita on myönnetty korkeintaan 50 prosenttia sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien ja epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, takaisinperintä ei ole aiheellista. Komissio julkaisee kuitenkin mahdollisimman pian oikaisun suuntaviivojen italiankieliseen toisintoon.

- (150) Tukien takaisinperintä tuensaajilta on kuitenkin välttämätöntä niissä tapauksissa, joissa tukea on myönnetty yli 50 prosenttia sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka eivät kata suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien ja epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä. Marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään Italian viranomaiset ilmoittivat, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000—2003 ja että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen kustannuksista. Kun tukea vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin on myönnetty enemmän kuin 50 prosenttia, tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa ⁽⁵⁶⁾ suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.
2. Lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
3. Ministeriön säädöksessä nro 100460 (18.3.1993) tarkoitettut tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.
4. Lain nro 185/92 8 pykälän mukaiset aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskevat tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille.
5. Presidentin asetuksessa (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) tarkoitettut vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myönnettävät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti siltä osin kuin ne ovat maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen (jäljempänä 'suuntaviivat') 11.5 kohdan mukaisia, toisin sanoen siltä osin kuin vakuutus sopimukset, joiden kustannuksiin tukea myönnetään, kattavat myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset ja siltä osin kuin tukea tällaisille vakuutus sopimuksille myönnetään enintään 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
6. Italian viranomaisten presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) nojalla myöntämät tuet vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin eivät ole maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia eivätkä sovellu yhteismarkkinoille.

⁽⁵⁶⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

2 artikla

1. Tämän päätöksen tiedoksiantamisesta alkaen Italian on ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden vuoksi lain nro 185/92 mukaisia korvauksia myönnetään, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan mukaisesti.
2. Tämän päätöksen tiedoksiantamisesta alkaen Italian on ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki lain nro 185/92 3 pykälän mukaisesti jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittaville osuuskunnille myönnettyt tuet.
3. Italian on muutettava vakuutus sopimuksia koskevat säädöksensä maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisiksi, sellaisina kuin ne ovat oikaistuina, joiden 1 kohdassa todetaan seuraavaa: (— —) Edellä 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta tehtyjen vakuutus sopimusten mukaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin voidaan komission johdon mukaisesti noudattaman periaatteen mukaisesti maksaa enintään 80-prosenttista tukea. Jos vakuutus kattaa myös muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
4. Italian on muutettava aktiivisen varautumisen vuoksi tehtäviä investointeja koskevat säädöksensä maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaisiksi.
5. Italian on kumottava aktiivista varautumista koskevien aloitteiden hallintaan ja ylläpitoon tarkoitettuja tukia koskevat säännökset.
6. Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen N:o 136/66/ETY muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/98 ⁽⁵⁷⁾ 4 artiklan mukaisesti Italian viranomaiset eivät saa tämän päätöksen kohteena olevan lainsäädännön nojalla myöntää tukia sellaisten ylimääraisten oliivipuiden osalta, jotka on istutettu 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen. Tukitoimenpiteitä ei myöskään saa soveltaa sellaiseen uudistamiseen, joka johtaa puiden määrän kasvuun jo olemassa olevissa oliivitarhoissa.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽⁵⁷⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 2 päivänä huhtikuuta 2004,

Slovenian tasavallassa toteutettavien maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevien liittymistä edeltävien toimenpiteiden tuen hallinnoinnin siirtämisestä täytäntöönpanovirastoille liittymistä edeltävänä aikana

(2004/308/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneille valtioille osana liittymistä edeltävää strategiaa annettavan tuen yhteensovittamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 3906/89 muuttamisesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1266/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon yhteisön tuesta maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1268/1999⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 5 ja 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Slovenian tasavallan maatalouden ja maaseudun kehittämisen erityinen liittymisohjelma (jäljempänä 'Sapard-ohjelma') hyväksyttiin 27 päivänä lokakuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 24 päivänä marraskuuta 2003 tehdyllä komission päätöksellä, asetuksen (EY) N:o 1268/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
- (2) Slovenian tasavallan hallitus ja Euroopan yhteisön puolesta toimiva komissio allekirjoittivat 5 päivänä maaliskuuta 2001 monivuotisen rahoitussopimuksen Sapard-ohjelman toteutuksen teknisestä, oikeudellisesta ja hallinnollisesta kehyksestä. Rahoitussopimusta muutettiin viimeksi vuoden 2003 vuotuisella rahoitussopimuksella, ja se tuli lopultakin voimaan 11 päivänä marraskuuta 2003.
- (3) Slovenian tasavallan toimivaltainen viranomainen on nimennyt Sapard-virastoksi Slovenian tasavallan maatalousmarkkinoista ja maaseudun kehittämisestä vastaavan viraston, jonka tehtävänä on panna täytäntöön eräät Sapard-ohjelmassa määritellyt toimenpiteet. Sapard-ohjelman täytäntöönpanoon liittyvien rahoitustoimintojen hoitajaksi on nimetty valtiovarainministeriön kansallisesta rahastosta vastaava osasto.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1266/1999 12 artiklan 2 kohdan mukaisen ohjelmien/hankkeiden kansallisen ja alakohdattaisen hallinnointikyvyn, varainhoidon valvontamenetelyjen ja julkistalouden rakenteiden tapauskohtaisen analyysin perusteella komissio teki eräiden Sapard-ohjelmaan kuuluvien toimenpiteiden osalta 19 päivänä marraskuuta 2001 päätöksen 2001/820/EY⁽⁴⁾ Slovenian tasavallassa toteutettavien maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevien liittymistä edeltävien toimenpiteiden tuen hallinnoinnin siirtämisestä täytäntöönpanovirastoille liittymistä edeltävänä aikana.

- (5) Komissio on tämän jälkeen analysoinut asetuksen (EY) N:o 1266/1999 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkemmin Sapard-ohjelmaan kuuluvaa teknistä apua koskevaa toimenpidettä 5 (jäljempänä 'toimenpide 5'). Komissio katsoo, että Slovenian tasavalta täyttää myös kyseisen toimenpiteen osalta yhteisön tuesta maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1268/1999 soveltamista koskevista rahoitussäännöistä 7 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2222/2000⁽⁵⁾ 4, 5 ja 6 artiklan ja liitteen säännökset ja asetuksen (EY) N:o 1266/1999 liitteessä vahvistetut vähimmäisedellytykset.

- (6) Tästä syystä on aiheellista luopua asetuksen (EY) N:o 1266/1999 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta ennakko hyväksyntästä koskevasta vaatimuksesta ja siirtää tuen hallinnointi hajautetulta pohjalta toimenpiteen 5 osalta Slovenian tasavallan maatalousmarkkinoista ja maaseudun kehittämisestä vastaavalle virastolle ja valtiovarainministeriön kansallisesta rahastosta vastaavalle osastolle.

- (7) Koska toimenpiteeseen 5 liittyvät komission tarkastukset koskevat järjestelmää, jonka kaikki olennaiset osat eivät ole vielä täysin toimivia, Sapard-ohjelman hallinnointi on aiheellista siirtää väliaikaisesti Slovenian tasavallan maatalousmarkkina- ja maaseudun kehittämisvirastolle ja valtiovarainministeriön kansallisesta rahastosta vastaavalle osastolle asetuksen (EY) N:o 2222/2000 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 87. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 696/2003 (EUVL L 99, 17.4.2003, s. 24).

⁽³⁾ K(2000) 3138 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL L 307, 24.11.2001, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 253, 7.10.2000, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 188/2003 (EUVL L 27, 1.2.2003, s. 14).

- (8) Sapard-ohjelman hallinnoinnin täydellinen siirto tapahtuu vasta järjestelmän moitteetonta toimivuutta koskevien lisätarkastusten ja tuen hallinnoinnin siirtämisestä Slovenian tasavallan maatalousmarkkinoista ja maaseudun kehittämisestä vastaavalle virastolle ja valtiovarainministeriön kansallisesta rahastosta vastaavalle osastolle mahdollisesti annettavien komission suositusten täytäntöönpanon jälkeen.
- (9) Slovenian viranomaiset ehdottivat 14 päivänä marraskuuta 2001 menojen tukikelpoisuutta koskevia sääntöjä monivuotisen rahoitus sopimuksen B osan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tätä luetteloa muutettiin osittain 21 päivänä elokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä. Komissiolta pyydetään asiaa koskevaa päätöstä.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 2222/2000 9 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti teknisestä avusta tuensaajalle ennen hallinnoinnin siirtämistä koskevaa komission päätöstä aiheutuneet menot voidaan korvata. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa päivämäärä, josta alkaen kyseiset menot voidaan korvata,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Luovutaan asetuksen (EY) N:o 1266/1999 12 artiklan 1 kohdassa säädetystä hankkeiden valintaa ja sopimuksia koskevista komission ennakkohyväksyntävaatimuksesta Slovenian tasavallassa toimenpiteen 5 osalta.

2 artikla

Sapard-ohjelman hallinnointi siirretään väliaikaisesti:

- 1) Slovenian tasavallan maatalousmarkkinoista ja maaseudun kehittämisestä vastaavalle virastolle, joka sijaitsee osoitteessa Dunajska Str. 160, 1000 Ljubljana, Slovenian tasavalta,

Sapard-ohjelmaan kuuluvan toimenpiteen 5 täytäntöönpanon osalta sellaisena kuin se on määritelty maatalouden ja maaseudun kehittämisohjelmassa, joka hyväksyttiin edellä mainitulla komission päätöksellä; ja

- 2) Slovenian tasavallan valtiovarainministeriön kansallisesta rahastosta vastaavalle osastolle, joka sijaitsee osoitteessa Beethovnova Str. 11, 1502 Ljubljana, Slovenian tasavalta, Sapard-ohjelmaan kuuluvan toimenpiteen 5 täytäntöönpanoon Slovenian tasavallassa liittyvien rahoitustoimintojen osalta.

3 artikla

Toimenpiteen 5 menoilta voidaan myöntää yhteisön osarahoitusta 27 päivästä lokakuuta 2000. Kaikissa tapauksissa edellytyksenä on, että Sapard-virasto ei ole suorittanut maksuja ennen tämän päätöksen tekopäivää.

4 artikla

Sovelletaan Slovenian tasavallan 21 päivänä elokuuta 2003 päivätyssä toimintaohjeessa, joka on rekisteröity komissiossa numerolla AGR A/29346, ehdottamia toimenpidettä 5 koskevia menojen tukikelpoisuussääntöjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta Sapard-ohjelmassa tehtävien tuen myöntämistä yksittäisille tuensaajille koskevien päätösten soveltamista.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2004/309/YUTP,
2 päivältä huhtikuuta 2004,
erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/
931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2003/906/YUTP kumoamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 ja 34 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä joulukuuta 2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2003 yhteisen kannan 2003/906/YUTP yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2003/651/YUTP kumoamisesta.
- (3) Yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP säädetään sen tarkistamisesta säännöllisin väliajoin.
- (4) On tarpeen saattaa yhteisen kannan 2001/931/YUTP liite ajan tasalle ja kumota yhteinen kanta 2003/906/YUTP.
- (5) Yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti on laadittu luettelo,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelo, joihin yhteistä kantaa 2001/931/YUTP sovelletaan, on liitteessä.

2 artikla

Kumotaan yhteinen kanta 2003/906/YUTP.

3 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan päivästä, jona se hyväksytään.

4 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. COWEN

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93, yhteinen kanta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna yhteisellä kannalla 2003/906/YUTP (EUVL L 340, 24.12.2003, s. 77).

LIITE

Luettelo 1 artiklassa tarkoitetuista henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä ⁽¹⁾

1. HENKILÖT

1. ABOU, Rabah Naami (*alias* Naami Hamza; *alias* Mihoubi Faycal; *alias* Fellah Ahmed; *alias* Dafri Rème Lahdi), syntynyt 01.02.1966 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra-järjestöjen jäsen)
2. ABOUD, Maisi (*alias* The Swiss Abderrahmane), syntynyt 17.10.1964 Algerissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra-järjestöjen jäsen)
3. *ALBERDI URANGA, Itziar (ETA-aktivisti), syntynyt 7.10.1963 Durangossa (Vizcaya), henkilökortin nro 78.865.693
4. *ALBISU IRIARTE, Miguel (ETA-aktivisti, Gestoras Pro-amnistia -järjestön jäsen), syntynyt 7.6.1961 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.954.596
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (*alias* ABU OMRAN; *alias* AL_MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), syntynyt 26.6.1967 Qatif-Bab al Shamalissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, syntynyt Al Ihsassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
7. AL-YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, syntynyt 16.10.1966 Tarutissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
8. *APAOLAZA SANCHO, Iván (ETA-aktivisti; K.Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 10.11.1971 Beasainissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 44.129.178
9. ARIOUA, Azzedine, syntynyt 20.11.1960 Costantinissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
10. ARIOUA, Kamel (*alias* Lamine Kamel), syntynyt 18.08.1969 Costantinissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
11. ASLI, Mohamed (*alias* Dahmane Mohamed), syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
12. ASLI, Rabah, syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
13. *ARZALLUS TAPIA, Eusebio (ETA-aktivisti), syntynyt 8.11.1957 Regilissä (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.927.207
14. ATWA, Ali (*alias* BOUSLIM, Ammar Mansour; *alias* SALIM, Hassan Rostom), syntynyt 1960 Libanonissa; Libanonin kansalainen
15. DARIB, Nouredine (*alias* Carreto; *alias* Zitoun Mourad), syntynyt 1.2.1972 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra-järjestöjen jäsen)
16. DJABALI, Abderrahmane (*alias* Touil), syntynyt 1.6.1970 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
17. *ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (ETA-aktivisti), syntynyt 20.12.1977 Basaurissa (Vizcaya), henkilökortin nro 45.625.646
18. *ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (ETA-aktivisti), syntynyt 10.01.1958 Plenciassa (Vizcaya), henkilökortin nro 16.027.051
19. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (*alias* AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; *alias* EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), syntynyt 10.7.1965 tai 11.7.1965 El Dibabiyassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
20. FAHAS, Sofiane Yacine, syntynyt 10.09.1971 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
21. *GOGASCOECHA ARRONATEGUI, Eneko (ETA-aktivisti), syntynyt 29.4.1967 Guernicassa (Vizcaya), henkilökortin nro 44.556.097
22. *IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad (ETA-aktivisti), syntynyt 25.4.1961 Escoriazassa (Navarra), henkilökortin nro 16.255.819
23. *IZTUETA BARANDICA, Enrique (ETA-aktivisti), syntynyt 30.7.1955 Santurcessa (Vizcaya), henkilökortin nro 14.929.950
24. IZZ-AL-DIN, Hasan (*alias* GARBAYA, AHMED; *alias* SA-ID; *alias* SALWWAN, Samir), Libanon, syntynyt 1963 Libanonissa, Libanonin kansalainen
25. LASSASSI, Saber (*alias* Mimiche) syntynyt 30.11.1970 Constantinissa (Algeria) (Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)

(¹) Asteriskilla (*) merkittyihin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin sovelletaan ainoastaan 4 artiklaa.

26. MOHAMMED, Khalid Shaikh (*alias* ALI, Salem; *alias* BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; *alias* HENIN, Ashraf Refaat Nabith; *alias* WADOOD, Khalid Adbul), syntynyt 14.4.1965 tai 1.3.1964 Pakistanissa, passin numero 488555
27. MOKTARI, Fateh (*alias* Ferdi Omar), syntynyt 26.12.1974 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
28. *MORCILLO TORRES, Gracia (ETA-aktivisti; Kas/Ekin-järjestön jäsen), syntynyt 15.3.1967 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 72.439.052
29. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (*alias* MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Hizbollahin tiedustelupalvelun ylempi upseeri, syntynyt 7.12.1962 Tayr Dibbassa, Libanonissa, passin nro 432298 (Libanon)
30. *NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (ETA-aktivisti), syntynyt 23.2.1961 Pamplonassa (Navarra), henkilökortin nro 15.841.101
31. NOUARA, Farid, syntynyt 25.11.1973 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
32. *ORBE SEVILLANO, Zigor (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi -järjestöjen jäsen), syntynyt 22.9.1975 Basaurissa (Vizcaya), henkilökortin nro 45.622.851
33. *PALACIOS ALDAY, Gorka (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 17.10.1974 Baracaldossa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.654.356
34. *PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi -järjestöjen jäsen), syntynyt 18.9.1964 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.976.521
35. *QUINTANA ZORROZUA, Asier (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 27.2.1968 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.609.430
36. RESSOUS, Hoari (*alias* Hallasa Farid), syntynyt 11.09.1968 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
37. *RUBENACH ROIG, Juan Luis (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 18.9.1963 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 18.197.545
38. SEDKAOUI, Noureddine (*alias* Nounou), syntynyt 23.06.1963 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
39. SELMANI, Abdelghani (*alias* Gano), syntynyt 14.06.1974 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
40. SENOUCI, Sofiane, syntynyt 15.04.1971 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
41. SISON, Jose Maria (*alias* Armando Liwanag; *alias* Joma), syntynyt 8.2.1939 Cabugaossa, Filippiineillä
42. TINGUALI, Mohammed (*alias* Mouh di Kouba), syntynyt 21.04.1964 Blidassa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
43. *URANGA ARTOLA, Kemen (ETA-aktivisti; Herri Batasuna/E.H/Batasuna -järjestöjen jäsen), syntynyt 25.5.1969 Ondarroassa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.627.290
44. *VALLEJO FRANCO, Iñigo (ETA-aktivisti), syntynyt 21.05.1976 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 29.036.694
45. *VILA MICHELENA, Fermín (ETA-aktivisti; Kas/Ekin -järjestöjen jäsen), syntynyt 12.3.1970 Irúnissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.254.214

2. RYHMÄT JA YHTEISÖT

1. Abu Nidal Organisation (ANO), (*alias* Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Musta syyskuu sekä Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
2. Al-Aqsa marttyyrien prikaati
3. Al-Takfir and al-Hijra
4. Aum Shinrikyo (*alias* AUM, *alias* Aum Supreme Truth, *alias* Aleph)
5. Babbar Khalsa
6. *Continuity Irish Republican Army (CIRA)
7. *Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Baski-isänmaa ja vapaus (ETA) (Seuraavat järjestöt ovat terroristi-järjestö ETA:n osia: Kas, Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna, Batasuna (*alias* Herri Batasuna, *alias* Euskal Herritarrok)
8. Gamaa al-Islamiyya (Islamic Group), (*alias* Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)

9. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 10. *Lokakuun ensimmäisen päivän fasismin vastaiset vastarintaryhmät (Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre — G.R.A.P.O.)
 11. Hamas (sisältäen Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 12. Holy Land Foundation for Relief and Development
 13. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 14. Kahane Chai (Kach)
 15. Kurdistanin työväenpuolue (PKK), (*alias* KADEK; *alias* KONGRA-GEL)
 16. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 17. *Loyalist Volunteer Force (LVF)
 18. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK tai MKO) [paitsi "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (*alias* The National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:n radikaali siipi), the Peoples Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Student's Society)
 19. Kansallinen vapautusarmeija (Ejército de Liberación Nacional)
 20. New Peoples Army (NPA), Filippiinit, yhteyksiä Sison Jose Maria C. hen (*alias* Armando Liwanag, *alias* Joma, NPA:n johtaja)
 21. *Orange Volunteers (OV)
 22. Palestiinan vapautusrintama (Palestine Liberation Front — PLF)
 23. Palestiinan islamilainen jihad (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
 24. Palestiinan vapautuksen kansanrintama (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
 25. Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (*alias* PFLP-General Command, PFLP-GC)
 26. *Real IRA
 27. *Red Hand Defenders (RHD)
 28. Kolumbian vallankumoukselliset asevoimat (FARC)
 29. *Revolutionary Nuclei/Epanastatiki Pirines
 30. *Marraskuun 17. päivän vallankumouksellinen järjestö /Dekati Evdomi Noemvri
 31. Revolutionary Peoples Liberation Army / Front/Party (DHKP/C), (*alias* Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
 32. *Revolutionary Popular Struggle/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA)
 33. Loistava polku (Sendero Luminoso)
 34. Stichting Al Aqsa (*alias* Stichting Al Aqsa Nederland, *alias* Al Aqsa Nederland)
 35. *Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 36. United Self-Defense Forces / Group of Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)
-